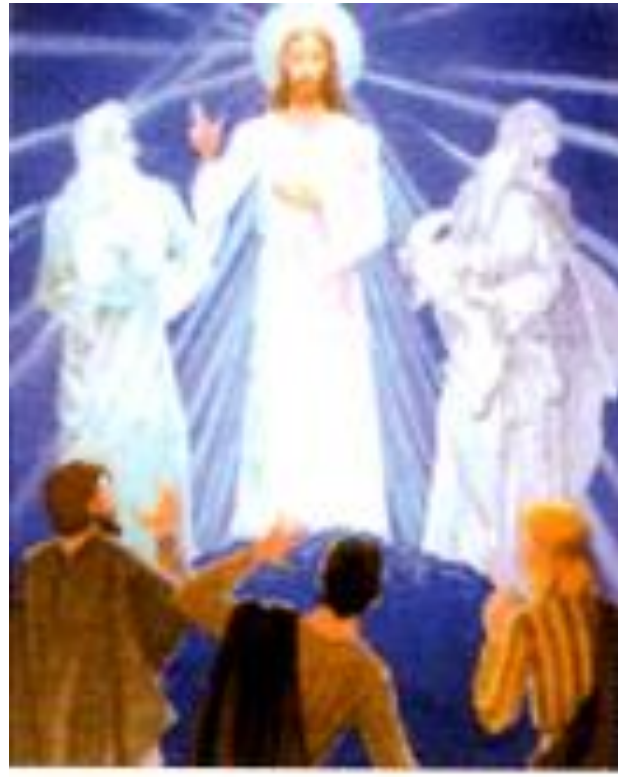

De Heilige Rozenkrans

Teksten uit:
het Boek van de Hemel

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

De Heilige Rozenkrans

1. Inleidend gebed

Jezus, in uw Heilig Hart en het tedere Hart van onze lieve Moeder Maria, willen wij de voornaamste Gebeurtenissen overwegen:

- van uw verborgen Leven,
- van uw openbaar Leven,
- van uw Passie,
- van uw Verheerlijking

Zo kunnen wij leren leven in de Goddelijke Wil, zoals u dat gedaan hebt.

In de Goddelijke Wil zijn wij verenigd

- met alle heilige engelen en heiligen in het hemelse Paradijs,
- met de zielen die lijden in het vagevuur,
- met alle mensen.

Wij aanbidden U, beminnen U en danken U in de naam van allen.
En wij vragen vergiffenis voor alle beledigingen van de mensen,
in het verleden, in het heden en in de toekomst.

Wij willen de grootste Glorie aan onze Schepper Vader geven,
in de naam van allen.

In het Heilig Hart van onze allerheiligste Moeder Maria en onze Heer Jezus Christus smeken wij de Vader voor de verwezenlijking van het Gebed van Jezus :

“Uw Rijk kome en Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”.

In de Goddelijke Wil danken wij onze Vader, in naam van iedereen voor het scheppen van de Maagd Maria:

- Koningin van Hemel en Aarde,
- Koningin van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Dank u voor het grote Geschenk van deze Onbevleete Koningin en Moeder, als Moeder voor elk van ons.

Laten wij onze Vader danken voor zoveel Liefde voor ons!...

2. Gebeden in de Rozenkrans

1. Het Kruisteken:

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen

2. Het Credo – De Geloofsbelijdenis.

Ik geloof in God, de almachtige Vader, Schepper van Hemel en aarde.
En in Jezus Christus, zijn enige Zoon, onze Heer.

Die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de Maagd Maria,
geleden heeft onder Pontius Pilatus,
gekruisigd is, gestorven en begraven.

Hij is afgedaald naar de hel.
Op de derde dag is Hij verrezen uit de doden.
Hij is opgevaren naar de hemel.
En Hij zit aan de rechterhand van God, zijn almachtige Vader.
Vandaar zal Hij komen oordelen de levenden en de doden.

Ik geloof in de Heilige Geest, de heilige katholieke Kerk,
de gemeenschap der heiligen, de vergiffenis van de zonden,
de verrijzenis van het lichaam en het eeuwige leven. Amen.

3. Het Onze Vader

Onze Vader, die in de Hemel zijt.
Geheiligt zij uw Naam.
Uw Rijk kome.
Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren

Help ons in de beproeving,
en verlos ons van het kwade. Amen.

4. Het 'Wees gegroet Maria'

Wees gegroet Maria, vol van Genade.
De Heer is met u.
Gezegend bent U onder alle vrouwen.
En gezegend is de Vrucht van uw Lichaam, Jezus.

Heilige Maria,
Moeder van God,
bid voor ons, arme zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.

5. Het "Glorie aan de Vader",

Glorie aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Zoals het was in het begin, nu en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

6. O mijn Jezus, (na elk tientje)

O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden.
Behoed ons voor het vuur van de hel.
Leid alle zielen naar de hemel,
vooral diegenen die uw barmhartigheid het meeste nodig hebben.

II. De betekenis van de Gebeden in de Rozenkrans

1. Betekenis van de Zegen en het Kruisteken.

BvdH 24 - 29 juli 1928

(...) Jezus hief zijn Hand op om mij te zegenen en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, met heel mijn Hart zegen Ik je ziel en je lichaam.
Moge mijn Zegen onze Gelijkenis in jou bevestigen.

Mijn Zegen bevestigt in jou wat de Godheid gerealiseerd had bij het scheppen van de mens: Hij is naar ons Beeld geschapen.

Tijdens mijn aards Leven zegende Ik alles wat ik deed.
Ik heb de eerste scheppingsdaad over alle mensen uitgesproken.
Om dit te bevestigen,
aanriep Ik de Vader, het Woord en de Heilige Geest.

De Sacramenten zelf worden bezield door deze zegeningen en aanroepingen.
Mijn Zegen roept in de zielen de gelijkenis met de Schepper op.

Zij roept ook het Leven van de Goddelijke Wil op,
opdat Hij terugkeert om te leven en te heersen in de zielen,
zoals in het begin van de Schepping.

Enkel mijn Wil heeft immers de kracht:
- om in hen duidelijk de gelijkenis te schilderen van Degene die hen geschapen heeft,
- om Hem bekend te maken en
- om Hem te bewaren met zijn levendige goddelijke kleuren.

Je ziet dus wat de Zegen betekent.
Hij is de bevestiging van ons Scheppingswerk,

Het Werk dat wij verricht hebben is immers zo vol van Wijsheid,
Schoonheid en zo subliem, dat Wij het steeds opnieuw willen herhalen.

Onze Zegen is de Wens van ons Hart om Ons Beeld hersteld te zien in alle mensen.

Dit is ook zo bij met het Kruisteken dat de Kerk aan alle gelovigen leert.
Dit is onze wens om onze gelijkenis in alle mensen te willen reproduceren.

De gelovigen herhalen dus onze Zegen als een echo:

"In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. "

Zonder het te weten, zijn de Kerk en alle gelovigen dus in harmonie met de eeuwige Schepper, en willen zij allemaal hetzelfde.

Door te zegenen en de woorden "Vader, Zoon en Heilige Geest" uit te spreken, wil God zijn gelijkenis geven.

De mens vraagt hierom door het Kruisteken te maken en dezelfde woorden uit te spreken.

2. Het Credo – De Geloofsbelijdenis.

Drie spirituele Vreugden verbonden met het Geloof.

BvdH 2 - 25 juni 1899

Jezus wendde zich tot Luisa's biechtvader en Hij zei hem:

"Ik wil dat het geloof je overspoelt
zoals het water van de zee de boten overspoelt.

En aangezien Ik het geloof ben, zal je overspoeld worden door Mij,
- die alles bezit,
- die alles kan en
- die vrijelijk geeft aan iedereen die op Mij vertrouwt.

Zonder dat je nadenkt
- over wat er zal gebeuren,
- wanneer het zal gebeuren,
- of hoe je zult handelen,
zal Ik er zijn om je te helpen naar gelang je behoeften."

Jezus voegde eraan toe:

Als je je oefent in het onderdompelen in het geloof, dan zal Ik,
om je te belonen, drie geestelijke vreugden in je hart laten stromen.

- *Ten eerste zal je de dingen van God duidelijk waarnemen.*

En door heilige dingen te doen, zul je vervuld worden van zo'n vreugde en blijdschap dat je er volledig door doordrongen zal zijn.

- *Ten tweede zal je onverschilligheid voelen tegenover van de dingen van de wereld en zal je alleen maar vreugde voelen voor de hemelse dingen.*

- *Ten derde zal je volkomen onthecht zijn van alles. En de dingen die je vroeger aantrokken, zullen je gaan vervelen.*

Dit heb Ik al een tijdje in je ingeprent.

Je hart zal overspoeld worden door de vreugde die de zielen, die van alles onthecht zijn, genieten.

Het hart van deze zielen is zo vervuld van mijn Liefde dat ze niet langer worden afgeleid door de uiterlijke dingen om hen heen.

Luisa: “Ik reciteerde het Credo met de bedoeling om binnen te treden in de onmetelijkheid van de Goddelijke Wil. BvdH12 - 29 januari 1919

Luisa: Ik aanbad de Wonden van mijn gezegende Jezus.

Aan het einde reciteerde ik het Credo met de bedoeling om binnen te treden in de onmetelijkheid van de Goddelijke Wil, waar zich bevinden:

- de daden van de mensen uit het verleden, het heden en de toekomst, evenals
- de daden die zij hadden moeten doen maar die zij niet gedaan hebben, uit nalatigheid of kwaadwilligheid.

Ik zei aan Jezus: "Mijn Jezus, mijn Liefde, ik treed binnen in uw Wil en door dit Credo, wil ik:

- de akten van geloof verrichten die de mensen niet gedaan hebben,
- hun twijfels goedmaken en
- God de aanbidding geven die hem als Schepper toekomt.

3. Het Onze Vader.

“Uw Koninkrijk kome op aarde zoals in de Hemel.”

"Mijn dochter, op het moment van zijn zonde beloofde God aan Adam de komst van de toekomstige Verlosser. De eeuwen gingen voorbij, maar Ik hield mijn belofte en de generaties genoten de Vruchten van de Verlossing.

BvdH 23 - 5 februari 1928

Ik kwam uit de Hemel om het Koninkrijk van de Verlossing te stichten.

Vooraleer Ik terugkeerde naar de Hemel, deed Ik nog een plechtigere belofte, namelijk deze van het Koninkrijk van mijn Wil. Ik deed deze belofte in het “Onze Vader”.

Om haar meer waarde te geven en haar sneller te verkrijgen, deed Ik deze formele belofte in een plechtig Gebed. Ik bad de Vader om zijn Koninkrijk te laten komen, dat “het Koninkrijk van de Goddelijke Wil” is, op aarde zoals in de Hemel.

Ik heb Mezelf aan het Hoofd van dit Gebed geplaatst. Ik wist immers dat dit ook zijn Wil was en dat Hij Mij niets zou weigeren, aangezien dit Gebed van Mij kwam. Temeer omdat Ik in zijn eigen Wil bad en omdat Ik iets vroeg dat mijn Vader Zelf wilde.

Eerst sprak Ik dit Gebed uit voor mijn hemelse Vader. Ik was er zeker van dat Hij mij het Koninkrijk van zijn Wil op aarde zou schenken.

Daarom leerde Ik het aan mijn apostelen, zodat zij het overal in de wereld zouden bekendmaken, opdat allen met één stem zouden zeggen: “Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.”

Ik had geen zekerder en plechtiger belofte kunnen doen dan deze.

Voor Ons zijn eeuwen slechts een stipje.
Maar onze Woorden zijn feiten en volbrachte daden.

Mijn Gebed tot de hemelse Vader:

“Uw Koninkrijk kome, uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”, betekende niet dat enkel door mijn Komst op aarde het Koninkrijk van de Goddelijke Wil onder de mensen reeds gevestigd was.

Anders zou Ik gezegd hebben: "Mijn Vader, dat ons Koninkrijk, door Mij op aarde gevestigd, bevestigd wordt en dat onze Wil heerst en domineert."

Ik vormde Zelf het "Onze Vader". Ik stelde Mezelf aan als leider en verbond Mij ertoe dit Koninkrijk te geven. *BvdH 24- 26 mei 1928*

Ik leerde mijn apostelen het "Onze Vader". Ik bracht orde in de mensen en leerde hen hoe zij zo'n groot Goed konden verkrijgen....

Sindsdien bidt de gehele Kerk.

Er is geen enkele ziel die haar toebehoort die het "Onze Vader" niet bidt. Velen bidden het zonder in de Komst van dit Koninkrijk geïnteresseerd te zijn, nl. dat 'de Goddelijke Wil op aarde geschiedt zoals in de Hemel'.

Niettemin, door het te bidden, doen zij mijn Interesse herleven en **hoor Ik mijn eigen Gebed dat vraagt**:

"Uw Koninkrijk kome, uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Als de mens echt mijn heerschappij zou willen en ernaar verlangt, dan deelt hij mijn belangen.

Zijn wil zou samensmelten met de Mijne met hetzelfde doel.

Maar ondanks alles stromen mijn waarde en mijn belangen nog steeds door in elk "Onze Vader".

Zie je wat de Goddelijke Orde is: allen vragen hetzelfde.

4. Wees gegroet, Maria *BvdH 2 - 15 augustus 1899*

Luisa zegt aan Jezus:

"Ik heb zelfs de eerste liederen niet kunnen horen die de engelen en de heiligen voor Maria zongen toen zij de Hemel binnenging!"

Jezus antwoordde haar:

"Het eerste lied dat zij zongen was het 'Wees gegroet, Maria'.

Met dit Gebed worden haar de mooiste lofprijzingen en de grootste eer bewezen. Wanneer zij het hoort, voelt zij opnieuw de vreugde om de Moeder van God te worden.

Als je wil, kunnen wij het samen bidden om haar te eren.

Wanneer je naar de Hemel komt, zal Ik je de vreugde laten beleven

die je zou gevoeld hebben als je bij het Feest met de Engelen en Heiligen in de Hemel geweest was."

Dus hebben we samen het eerste deel van het "Wees gegroet, Maria" gebeden. O, wat was het heerlijk en ontroerend om onze allerheiligste Moeder te groeten in het gezelschap van haar geliefde Zoon!

Elk Woord dat Jezus uitsprak, straalde een enorm Licht uit, waardoor ik vele dingen begreep over de Allerheiligste Maagd.

Maar hoe kan ik al deze dingen vertellen, gezien mijn onbekwaamheid! Ik zwijg er dus over.

De woorden die de lieve Moeder het meest troosten zijn "Dominus tecum", "de Heer is met u" *BvdH 4 - 10 januari 1903*

Deze morgen kwam de Koningin-Moeder met het Kindje Jezus in haar armen. Ze gaf het Kindje aan mij en vroeg mij Jezus onophoudelijk met Liefdevolle attenties te omringen. Ik heb gedaan wat ik kon.

Jezus zei mij: "Mijn geliefde, de woorden die mijn Moeder het meeste blij maken en haar het meest troosten zijn:

"Dominus tecum" (de Heer is met u).

Want zodra de Aartsengel deze woorden uitgesproken had, voelde mijn Moeder dat het gehele Goddelijke Wezen zich aan haar openbaarde.

Zij voelde zich bekleed met Goddelijke Macht.

In zijn aanwezigheid verdween haar eigen macht. Zo bleef mijn Moeder achter met Goddelijke Macht in haar handen.

5. Glorie zij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Glorie aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, zoals het was in het begin, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Ik begon tot Jezus te bidden dat Hij mij de genade zou schenken om zijn Wil te volbrengen. Mijn Geliefde, alsof Hij mij wilde troosten, drukte mij zeer stevig aan zijn heilig Hart en Hij gaf mij opnieuw kracht.

Op datzelfde moment ging de Hemel open en ik hoorde hen allemaal **in koor zeggen:** "Glorie aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Ik weet niet meer hoe, maar ik antwoordde: "Zoals het was in het begin, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen."

Waar ging het om? In het Woord "**Vader**" werd de Scheppende Kracht gezien, die overal stroomde, alles in stand hield en aan alles leven gaf. Enkel zijn Adem was voldoende om wat Hij schiep intact, mooi en altijd nieuw te houden.

In het woord "**Zoon**" werden alle Werken van het Woord gezien, vernieuwd, geordend, klaar om Hemel en aarde te vullen en zich te geven voor het welzijn van de mensen.

Het Woord "**Heilige Geest**" doordrong alles van een welsprekende, werkzame en leven gevende Liefde.

Maar hoe kan ik alles vertellen!

Mijn arme geest was ondergedompeld in eeuwige gelukzaligheid. Mijn geliefde Jezus bracht mij terug bij zinnen en Hij zei me:

"Mijn dochter, weet je waarom jij het tweede deel van het "Glorie zij..." kreeg toegewezen?

Mijn Wil is in jou. Het was dus aan jou

- om de aarde naar de Hemel te brengen,
- om namens iedereen, samen met het Hemelse Hof, deze glorie te schenken die eeuwig zal blijven bestaan, 'tot in alle eeuwigheid'.

De eeuwige dingen, die dus nooit eindigen, bestaan alleen in mijn Wil. Wie deze bezit, communiceert met de Hemel.

Hij neemt deel aan wat er in de hemelse gebieden gebeurt, alsof hij samenwerkt met de hemelse sferen."

6. Aanroeping na tien 'Wees gegroet Maria'

"O mijn Jezus, in naam van allen vragen wij U in uw Wil:

Vergeef ons onze zonden (door onze menselijke wil tegen uw Goddelijke Wil). Bewaar ons voor het vuur van de hel. Leidt alle zielen naar de Hemel, vooral diegenen die uw Barmhartigheid het meeste nodig hebben."

Uw Koninkrijk kome en uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.

Gebed van Fatima in de Goddelijke Wil.

III. De Geheimen in de Heilige Rozenkrans

I. De Blijde Geheimen (1e Rozenhoedje, op maandag en zaterdag)

1. De Boodschap van de Engel Gabriël aan Maria.
2. De Maagd Maria bezoekt haar nicht Elisabeth.
3. De Geboorte van het Kindje Jezus.
4. De Opdracht van het Kind Jezus in de Tempel.
5. Het Terugvinden van Jezus in de Tempel.

II. De Geheimen van het Licht (2e Rozenhoedje, op donderdag)

1. Het Doopsel van Jezus in de Jordaan.
2. De Bruiloft te Kana.
3. De Prediking van het Koninkrijk.
4. De Gedaanteverandering op de Berg Tabor.
5. De Instelling van de Eucharistie.

III. De Droevige Geheimen (3e Rozenhoedje, op dinsdag en vrijdag)

1. De doodstrijd van Jezus in de Hof van Getsemani.
2. De Geseling van Jezus.
3. De Doornenkroning van Jezus.
4. Jezus draagt het Kruis naar Golgotha.
5. De Kruisiging en de Dood van Jezus.

IV. De glorievolle Geheimen (4e Rozenhoedje, woensdag en zondag)

1. De Verrijzenis van Jezus.
2. De Hemelvaart van Jezus.
3. De Nederdaling van de Heilige Geest.
4. De Opname van de Heilige Maagd Maria in de Hemel.
5. De Kroning van Maria, Koningin van de Hemel en de aarde.

I. De Blijde Geheimen

1. De Boodschap van de Engel Gabriël aan Maria

De Aartsengel Gabriël kondigt Maria aan dat God haar uitgekozen heeft om de Moeder van zijn Zoon te worden. Met haar 'ja' aanvaardt zij de Wil van de Vader met geloof en nederigheid.

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, dag 19

Onze Hemelse Moeder zegt: “Overvloeiend van Liefde, legde de Godheid de mantel van Gerechtigheid af, die Hij al eeuwenlang tegenover de mensen droeg. Hij verving deze door een mantel van oneindige Barmhartigheid.

Bovendien besloot Hij het Woord naar de aarde te zenden.

Het Uur van deze grote Gebeurtenis was gekomen.

Bij dit nieuws stonden de Hemel en de aarde versteld.

Zij luisterden zeer aandachtig om getuige te zijn van deze grandioze daad van overmatige Liefde, van dit buitengewone Wonder!

Wat mij betreft, ik voelde mij branden van Liefde.
En ik weerspiegelde de Liefde van mijn Schepper.

Ik wilde een immense oceaan van Liefde vormen waarin het Woord op aarde zou kunnen neerdalen. Ik bad onophoudelijk.
Terwijl ik in mijn kleine kamer bad, werd vanuit de Hemel een Engel naar mij gezonden als boodschapper van de grote Koning.

Hij ging voor mij staan en boog zich diep neer.
Hij begroette mij met de woorden: "Wees gegroet, o Maria, onze Koningin.
De Goddelijke Wil heeft u met Genade overladen.
Hij heeft Zijn Fiat uitgesproken
opdat het Goddelijke Woord op aarde zou neerdalen.

Hij is klaar. Hij staat achter mij, maar Hij verlangt jouw 'fiat' om in jou Zijn Fiat te volbrengen."

Bij deze sublieme aankondiging, waar ik zo naar verlangde,
- hoewel ik nooit had gedacht dat ik de uitverkorene zou zijn,
was ik verbijsterd en ik aarzelde even.

De engel van de Heer zei mij: "Onze Koningin, wees niet bang, je hebt genade gevonden bij God. Je hebt je Schepper overwonnen.
Om de overwinning te vervolledigen, spreek je 'Fiat' uit."

Ik sprak mijn 'Fiat' uit. En, O Wonder, de twee 'Fiat's' versmolten.
Dit had tot gevolg dat het Goddelijke Woord in mij neerdaalde.
God kende mijn 'fiat' dezelfde waarde toe als aan het Zijne.

Zo bracht mijn 'Fiat', vanuit het zaadje dat mijn mensheid vormde,
het Goddelijke Woord als een zeer kleine Mensje tot leven.

Zo werd het grote Wonder van de Incarnatie volbracht.
O kracht van de Goddelijke Wil!
U hebt mij zo hoog verheven en zo machtig gemaakt, dat U in mij die kleine Mensheid kon neerleggen die het Eeuwige Woord moest omvatten dat noch de Hemel noch de aarde konden bevatten!

De Hemelen werden geschokt. En de gehele Schepping nam een feestelijke houding aan. Jubelend van vreugde verzamelden zij zich rond het kleine huisje in Nazareth om hun eer en respect te betuigen aan de Schepper die mens was geworden. "

2. De Maagd Maria bezoekt haar nicht Elisabeth.

Jezus heiligt Johannes (de Doper) in de schoot van zijn moeder.

“De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Bijlage 1”

Onze Hemelse Moeder zegt: “Vergezeld van de heilige Jozef verliet ik Nazareth om naar Judea te gaan. Om Elisabeth te gaan bezoeken, stond mij een lange reis door de bergen te wachten. Ondanks haar hoge leeftijd, was zij op wonderbare wijze moeder geworden.

Ik ging naar haar toe, niet alleen om haar te bezoeken, maar vooral omdat ik brandde van verlangen om haar Jezus te brengen. De volheid van Genade, Liefde en Licht die ik voelde, spoorde mij aan om het Leven van mijn Zoon onder de mensen te brengen en te vermenigvuldigen.

Ja, mijn dochter, de Moederliefde die ik voor alle mensen had, - en voor jou in het bijzonder, was zo groot, dat ik de extreme behoefte voelde om mijn geliefde Jezus aan iedereen te geven, zodat iedereen Hem kon bezitten en beminnen.

Het Moederschap dat mij door het Fiat toegekend was, gaf mij de macht om Jezus te vermenigvuldigen, zoveel keer als er mensen zijn die Hem willen ontvangen.

Dat was het grootste wonder dat ik kon verrichten:

Jezus geven aan wie Hem graag wou hebben.

Wat was ik gelukkig! Ik zou graag willen dat ook jij, mijn dochter, wanneer je mensen benadert en bezoekt, Jezus met jou meedraagt en in staat bent om Hem bekend te maken en te laten beminnen!

Na een reis van meerdere dagen kwamen wij eindelijk aan in Judea.

Ik haastte mij naar het huis van Elisabeth.

Zij begroette mij met een blij hart.

Toen ik haar mijn wensen overbracht, gebeurde er iets wonderlijks:

Mijn kleine Jezus juichte in mijn schoot.

Hij keek naar de kleine Johannes in de schoot van zijn moeder en met de stralen van zijn Godheid heiligde Hij hem. Hij gaf hem het gebruik van zijn verstand en openbaarde hem dat Hij de Zoon van God was.

Johannes sprong zodanig op van liefde en vreugde, dat Elisabeth ervan schrok. Geraakt door het Licht van de Godheid van mijn Zoon, begreep ook zij dat ik de Moeder van God geworden was.

En in de vurigheid van haar liefde, riep zij vol dankbaarheid uit: “Van waar komt deze eer dat de Moeder van mijn Heer mij komt bezoeken?”

Ik ontkende dit grote Mysterie niet. Integendeel, ik bevestigde het nederig door God te verheerlijken met het sublieme lied van het Magnificat, dat de Kerk nog steeds gebruikt om mij te eren.

Met dit lied zei ik dat de Heer grote dingen in mij, zijn dienares, gedaan had en dat alle generaties mij zalig zouden prijzen.

Mijn dochter, ik voelde mij verteerd door het verlangen

- om de vlammen van liefde die mij verteerden te verspreiden,

- om mijn geheim te onthullen aan Elisabeth,

die ook vurig naar de komst van de Messias verlangde.

Een geheim is een behoefte van het hart die we onweerstaanbaar onthullen aan mensen die ons kunnen begrijpen.

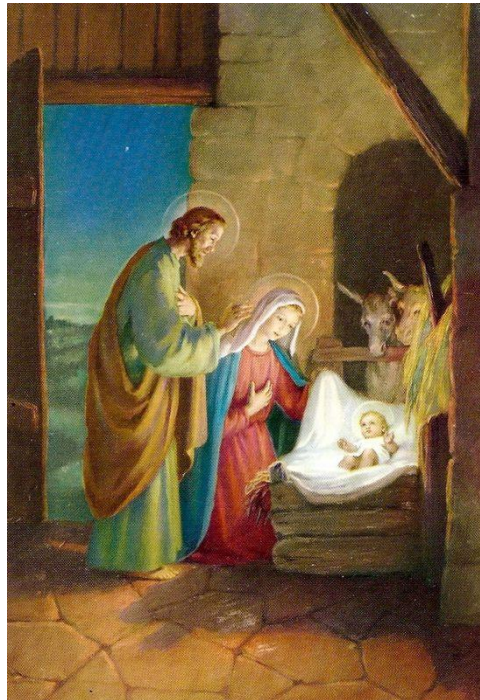
Wie kan zeggen hoeveel Goeds mijn bezoek Elizabeth, Johannes en hun hele huis gebracht heeft? Iedereen werd geheiligd, ervaarde een ongewone vreugde en begreep buitengewone dingen.

Johannes ontving alle genade die nodig was om hem voor te bereiden op zijn rol als voorloper van mijn Zoon. “

3. De Geboorte van het Kindje Jezus te Bethleem.

**Jezus-Christus, de Zoon van God, wordt geboren in een stal.
Zijn Moeder legt Hem in een kribbe. De herders en de drie Koningen
komen hem aanbidden.**

BvdH-4 – 25 december 1900

Luisa schrijft: “Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Ik was buiten mijn lichaam. Nadat ik me een eindje had verplaatst, bevond ik mij in een grot. Ik zag de Koningin-Moeder die het kindje Jezus baarde.

Wat een verbazingwekkend Wonder!

Zowel de Moeder als de Zoon leken veranderd in een zeer zuiver Licht. In dit Licht kon je zeer goed de menselijke Natuur van Jezus zien, die de Godheid in zich droeg. Zijn Mensheid diende als een sluier om zijn Godheid te bedekken, zodat je door de sluier van zijn menselijke Natuur te scheuren, God vond.

Dit is het Wonder van alle Wonderen: God en mens! Mens en God!
Wat een Wonder dat de Zoon, zonder de Vader en de Heilige Geest te verlaten, -want in ware Liefde ben je nooit gescheiden-, een menselijk lichaam aanneemt en onder ons komt wonen!

Op dit gelukkig moment leek het mij alsof de Moeder en de Zoon vergeestelijkt waren. Terwijl beiden overvloedig van Liefde, kwam Jezus zonder enige belemmering uit de Moederschoot.

Dit wil zeggen dat, terwijl deze zeer heilige lichamen in Licht werden gevormd, Jezus, Licht, zonder enige belemmering uit het Licht van zijn Moeder kwam. Beide lichamen bleven gezond en intact. Daarna keerden zij terug naar hun natuurlijke staat.

Wie kan de Schoonheid beschrijven van het klein Kindje, dat op het moment van Zijn Geboorte, de Stralen van Zijn Godheid aan de buitenwereld liet zien!

Wie kan de Schoonheid kunnen beschrijven van de Moeder die volledig in deze goddelijke Stralen opging!

En de heilige Jozef! Hij leek mij niet aanwezig te zijn bij de geboorte. Hij was in een andere hoek van de grot, volledig in beslag genomen door dit diepe mysterie. Hoewel hij dit mysterie niet met zijn lichamelijke ogen zag, zag hij het wel degelijk met de ogen van zijn ziel, want hij was in vervoering door een sublieme extase.

Een nieuwe ster roept de drie Koningen op om Jezus te komen aanbidden. *“De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Bijlage 4”*

Toen de heilige koningen Jeruzalem binnenkwamen, verloren zij de ster uit het oog. Maar zij gaven hun zoektocht niet op. Toen zij de stad verlieten, verscheen de ster opnieuw en leidde hen gelukkig naar de grot van Bethlehem.

Ik ontving hen met moederlijke Liefde. Het lieve Kind keek hen met zeer veel Liefde en Majesteit aan, waarbij zijn Godheid door zijn kleine Mensheid heen scheen.

Zij bogen zich neer en knielden aan de voeten van het Kind. Intussen aanbadden en aanschouwden zij zijn Hemelse Schoonheid. En zij erkenden hem als de ware God.

Zij waren zozeer in de ban en in vervoering door Hem, dat het hemels Kind zijn Godheid in zijn Mensheid moest verbergen. Anders zouden de drie Koningen daar zo gebleven zijn, - niet in staat om zich van Hem los te maken.

Tijdens hun extase boden zij aan het Kind:

- het goud van hun ziel,
- de wierook van hun geloof en aanbidding,
- de mirre van hun gehele wezen,
- alle offers die Jezus van hen verwachtte.

Terug in een gewone toestand, gaven zij Hem de zichtbare geschenken:

- goud, wierook en mirre.

Dit was echter niet genoeg voor mijn Moederliefde.

Ik wilde het lieve Kind in hun armen leggen.

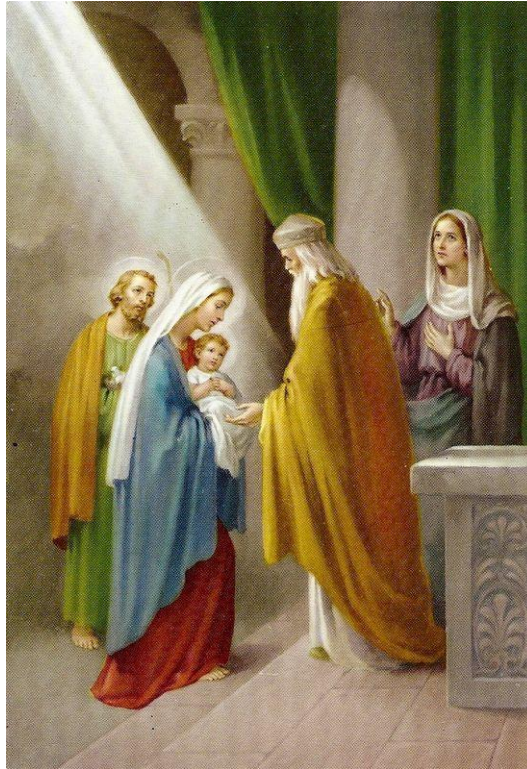
O met hoeveel liefde omhelsden zij Hem en drukten zij Hem aan hun hart!

Zij voelden het Paradijs reeds vooraf in zichzelf.

Door deze daad nodigde mijn Zoon alle heidense volkeren uit om de ware God te leren kennen. Hij maakte de Genaden van de Verlossing beschikbaar voor iedereen.

4 . De Opdracht van het Kindje Jezus in de tempel.

Maria en Jozef gaan naar Jeruzalem om het Kind Jezus in de Tempel aan zijn hemelse Vader te offeren en toe te wijden.

De Goddelijke Wil roept op tot het heroïsche offer om het kleine Kindje Jezus op te dragen voor de redding van het menselijk ras.
De Zuivering. *De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Bijlage 3*

Toen de veertig dagen voorbij waren, wilde het lieve Kind,
- dat meer dan ooit van Liefde vervuld was,
de wet gehoorzamen en in de tempel opgedragen worden,
als offer voor de redding van allen.

De Goddelijke Wil vroeg ons om dit grote offer te brengen.
En wij gehoorzaamden onmiddellijk.

Mijn dochter, wanneer we onmiddellijk gehoor geven aan de verzoeken
van de Goddelijke Wil, laat Hij ons beschikken over
- zijn goddelijke Kracht, zijn Heiligheid en zijn Scheppende Macht
om onze daden en offers voor iedereen te vermenigvuldigen.

Hij verleent hen een oneindige waarde,
waarmee wij voor iedereen kunnen instaan en voldoen.

Het was de eerste keer dat je moeder, de heilige Jozef en het lieve Kindje samen reisden. De gehele Schepping erkende haar Schepper en voelde zich vereerd Hem in haar midden te hebben.
In feestelijke stemming begeleidde zij ons op onze weg.

Eénmaal aangekomen in de tempel, bogen wij ons neer en aanbaden wij de Allerhoogste Majesteit. Daarna legden wij Jezus in de armen van de priester Simeon, die hem aan de Eeuwige Vader offerde voor de redding van allen.

Terwijl hij Hem offerde, werd hij geïnspireerd door God en hij herkende het Goddelijke Woord. Hij juichte van grote vreugde en aanbad en dankte het lieve Kind.

Na de offerande vervulde hij de rol van profeet en hij voorspelde mijn toekomstige smarten.

O, wat een pijn deed de Allerhoogste Wil mijn Moederhart voelen toen ik zag hoeveel lijden mijn Zoon zou moeten doorstaan!

Elk woord van de profeet doorboorde mij als een scherp zwaard.

Maar wat mijn Hart het meest doorboorde, was te horen dat mijn Zoon niet alleen de redding van velen zou zijn, maar ook de ondergang van velen, en dat hij een teken van tegenspraak zou zijn.

Wat een lijden! Wat een pijn! Als de Goddelijke Wil mij niet had gesteund, zou ik daar gestorven zijn, door zo'n hevige Pijn.

Hij had mij echter het leven geschonken om in mij, binnenin het Rijk van de Goddelijke Wil, het Rijk van de Smarten te vormen.

Daardoor werd aan mijn titel van 'Moeder van alle mensen', deze van 'Moeder en Koningin van Smarten' toegevoegd.

O ja, mijn Smarten dienden om de schulden van al mijn kinderen te betalen, zelfs die van de meest ondankbare.

De Besnijdenis van Jezus - "Jezus liet mij begrijpen hoeveel Hij leed en hoezeer Hij zichzelf vernederde toen Hij besneden werd. "Ik wilde het voorbeeld geven van de grootste nederigheid, wat zelfs de engelen in de Hemel versteld deed staan." BvdH-3 - 1 januari 1900

Ik was zeer bedroefd door het verlies van mijn grootste en enige Goed. Na lang wachten, zag ik Hem eindelijk van binnenin mijn hart naar buiten komen. Hij weende. Hij liet mij begrijpen hoeveel Hij leed en zichzelf vernederde toen Hij besneden werd. Dat gaf mij veel pijn. Want ik voelde mij overspoeld door zijn bitterheid.

Medelevend **zei het kleine gezegende Kindje mij:**

"Hoe meer de ziel vernederd wordt en zichzelf leert kennen, hoe dichter zij bij de Waarheid komt. In de Waarheid wil zij de weg van de Deugden volgen, waarvan zij zich ver verwijderd voelt.

En op deze weg beseft zij de afstand die zij nog moet afleggen omdat deze weg eindeloos is. Hij is oneindig zoals Ik oneindig ben.

De ziel die in de Waarheid is, streeft altijd naar vervolmaking, maar zij slaagt er nooit in zichzelf volmaakt te vinden.

Dit brengt haar ertoe voortdurend te werken, en zich steeds meer te vervolmaken, zonder tijd te verspillen in luiheid. En Ik, die dit werk zegen, breng beetje bij beetje de laatste hand aan het schilderij van mijn Beeld in haar.

Daarom wilde Ik besneden worden:

Ik wilde het voorbeeld geven van de grootste nederigheid, Zelfs de engelen in de Hemel stonden hierbij versteld.

5. Jezus wordt teruggevonden in de Tempel.

Nadat Maria en Jozef Jezus verloren waren, gingen zij Hem zoeken. Na drie dagen vonden zij Hem in de tempel, in het midden van de wetgeleerden.

("De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Bijlage 5")

Jezus was twaalf jaar oud toen wij, volgens de gewoonte en om het paasfeest plechtig te vieren, naar Jeruzalem gingen.

Tijdens de reis die wij, Jezus, Sint-Jozef en ikzelf, samen, ingetogen en in stilte maakten, verbrak mijn Jezus zeer dikwijls deze stilte om ons te vertellen over zijn Hemelse Vader en over de immense Liefde die Hij in zijn Hart voor de zielen voelde.

Bij onze aankomst in Jeruzalem gingen wij rechtstreeks naar de tempel. Wij bogen ons diep neer en met ons aangezicht op de grond, baden wij zeer lang.

Ons gebed was zo vurig en ingetogen dat het
- de Hemel opende,

- de hemelse Vader kalmeerde en
- de verzoening tussen Hem en de mensen bespoedigde.

Nadat we onze plichten in de tempel hadden vervuld en het Pasen gevierd hadden, maakten wij ons klaar om terug te keren naar Nazareth. In de drukte van de menigte raakten wij elkaar kwijt.

Ik bleef bij de vrouwen en Jozef voegde zich bij de mannen. Ik keek om me heen om te zien of mijn Jezus er was en toen ik hem niet zag, dacht ik dat hij bij zijn vader Jozef was. Maar wat was mijn verbazing en bezorgdheid groot toen ik, toen wij op de afgesproken plek aankwamen, merkte dat hij niet bij de heilige Jozef was!

Omdat wij niet wisten wat er gebeurd was, waren wij zo bang en verdrietig dat wij sprakeloos waren. Verpletterd door verdriet keerden wij haastig terug en vroegen we angstig aan iedereen die wij tegenkwamen: "O, zeg ons als u Jezus, onze Zoon, gezien hebt. We kunnen niet zonder Hem leven!"

Wenend beschreven wij Hem: "Hij is zeer lief. Zijn prachtige blauwe ogen stralen licht uit en spreken tot het hart, zijn blik is betoverend, zijn voorhoofd is majestueus, zijn aangezicht is betoverend mooi, zijn zachte stem dringt door tot in het hart en verzacht alle bitterheid, en zijn krullende, gouden haren maken Hem zeer gracieus. In Hem is alles Majesteit, Waardigheid en Heiligheid. Hij is de mooiste van alle mensenkinderen!"

Ondanks ons zoeken kon niemand ons helpen. Ik hilde bittere tranen en mijn Hart was verscheurd van verdriet.

Mijn lieve dochter, Jezus was mijn Zoon was, maar Hij was ook mijn God. Daarom was mijn pijn volledig van goddelijke aard: dit wil zeggen zo groot, dat zij alle andere pijnen samen overtrof.

Als de Goddelijke Wil die ik bezat, mij niet voortdurend met zijn Goddelijke Kracht gesteund had, zou ik van verdriet gestorven zijn.

Toen ik zag dat niemand ons kon helpen, vroeg ik angstig aan de engelen om mij heen: "Zeg mij toch, waar is mijn geliefde Jezus? Waar moeten we heen om Hem te vinden? O! Zeg Hem dat ik het niet langer kan verdragen.

Breng Hem op jullie vleugels naar mij toe en leg Hem in mijn armen.
Mijn engelen, heb medelijden met mijn tranen!
Help mij, breng mij mijn Jezus!"

Omdat al onze zoektochten tevergeefs bleven, keerden wij terug naar Jeruzalem. Na drie dagen van wrede pijn, tranen, angst en vrees, gingen wij de tempel binnen. Met aandachtige ogen keek ik overal rond. En toen zag ik uiteindelijk, vol vreugde, mijn Zoon zitten te midden van de wetgeleerden. Hij sprak met zoveel Wijsheid en Majesteit dat Hij iedereen die naar Hem luisterde in verwondering bracht.

Zodra ik Hem zag, voelde ik het leven in mij terugkeren. Ik begreep onmiddellijk de verborgen reden van zijn verdwijning.

In dit Mysterie wilde mijn Zoon mij en jou een sublieme les geven. Zou je kunnen denken dat Hij niet wist wat ik doormaakte! Integendeel, mijn tranen, mijn zoektocht en mijn intense pijn vonden weerklank in zijn Hart.

Zo offerde Hij tijdens deze zo pijnlijke uren:

- zijn eigen Moeder, die Hij zo liefhad, aan de Goddelijke Wil.
- Hij wilde mij laten zien dat ik op mijn beurt op een dag het Leven van mijn geliefde Zoon aan de Allerhoogste Wil zou moeten opofferen.

Toen Jezus klaar was met spreken, naderden wij Hem eerbiedig.

Wij maakten Hem een zacht verwijt:

“Zoon, waarom hebt U ons dit aangedaan?”

En Hij antwoordde ons met Goddelijke Waardigheid:

“Waarom zochten jullie Mij? Wisten jullie niet dat Ik naar deze wereld gekomen ben om mijn Vader te verheerlijken? ”

Toen wij de hoge betekenis van zijn Antwoord begrepen hadden en dit in de Goddelijke Wil aanbeden hadden, keerden wij terug naar Nazareth.

II. De Geheimen van het Licht

1. Het Doopsel van Jezus in de Jordaan.

Christus daalt af in het water van de rivier, als een onschuldige die voor ons tot “zonde” wordt (cf. Kol 5, 21).

Op dat ogenblik gaan de Hemelen open. De Stem van de Vader maakt Hem bekend als zijn geliefde Zoon (cf. Mt 3, 17).

De Heilige Geest daalt op Hem neer om Hem zijn zending te geven.

Het Doopsel van offerziel is een doopsel met vuur. Dit heeft een groter effect dan het Doopsel met water. *BvdH 12 - 13 maart 1912*

Jezus bleef met mij praten over de toestand van een offerziel.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het doopsel bij de geboorte wordt gegeven met water. Dit heeft de kracht om te reinigen, maar niet om neigingen en hartstochten uit te bannen.

Het doopsel van Offerziel daarentegen is een doopsel met vuur.

Deze heeft niet enkel de kracht om te zuiveren, maar ook om het kwaad en de slechte hartstochten te verbranden.

Ikzelf doop de ziel beetje bij beetje:

- mijn Gedachten dopen haar gedachten,
- mijn Hartslagen dopen haar hartslagen,
- mijn Verlangens dopen haar verlangens, enzovoort.

Dit doopsel vindt plaats tussen Mij en de ziel in de mate dat zij zich aan Mij geeft zonder terug te nemen wat zij Mij gegeven heeft.

Daarom, mijn dochter, voel je geen slechte neigingen of andere soortgelijke dingen. Dat vloeit voort uit je toestand als offerziel. Ik zeg je dit om je te troosten.

Wie in de Goddelijke Wil leeft, spreekt bij elke handeling 'het Fiat' uit en vormt zo evenzovele Goddelijke Levens. Het Fiat geeft zich over in de handen van de mens en laat met Hem doen wat deze wil.

BvdH 36 - 12 april 1938

Luisa schrijft:

Moeder en Koningin van het Goddelijke Fiat, ik wijd dit boekdeel 36 op een bijzondere manier aan u:

- opdat uw liefde en uw moederschap op deze bladzijden tot uiting komen,
- om uw kinderen op te roepen om met u te leven in deze Wil waarvan u het Koninkrijk bezat.

Ik begin, geknield aan uw voeten, en ik smeeuw moederlijke Zegen af.

Jezus zegt mij:

"Gezegende dochter van Mijn Wil, mijn Wil is in staat om zovele wonderen te verrichten in de mens op voorwaarde dat hij Hem:

- de eerste plaats geeft en
- alle vrijheid geeft om te werken.

Mijn Wil neemt de wil, het woord en de daad die de mens wil doen.

Hij neemt hen op in Zichzelf en geeft hen zijn scheppende Kracht, Hij spreekt zijn Fiat uit en Hij vormt evenveel levens als er mensen bestaan.

Je vroeg in mijn Wil om het doopsel van mijn Wil voor alle toekomstige pasgeborenen, opdat zijn Leven in hen zou heersen.

Mijn Wil aarzelde geen ogenblik. Hij sprak onmiddellijk zijn Fiat uit en Hij vormde evenveel Levens als er pasgeborenen zijn.

Hij doopte hen zoals jij dat wilde:

- eerst met zijn Licht en
- daarna gaf Hij zijn Leven aan elk van hen.

Het is mogelijk dat deze pasgeborenen, hetzij

- door niet-overeenstemming of
- door gebrek aan kennis, ons Leven niet bezitten.

Dit Leven blijft altijd bestaan voor Ons.

Wij hebben dan evenveel goddelijke Levens die

- Ons beminnen,
 - Ons verheerlijken en
 - Ons zegenen,
- net zoals Wij in Onszelf beminnen....

Mijn dochter,

wie kan je zeggen hoezeer Wij de mens, die in onze Wil leeft, beminnen! Wij houden zoveel van hem dat onze Wil zich aan zijn macht onderwerpt.

Deze ziel doet met Hem wat zij wil.

- Als de ziel ons Leven wil vormen, laten Wij haar dat doen.
- Als de ziel de hemel en de aarde wil vullen met onze Liefde, geven Wij haar de vrijheid om dat te doen, zodanig dat iedereen Ons zegt dat hij Ons bemint.

Zelfs in het kleine vogeltje dat zingt en tjilpt,

horen Wij het "ik bemin U" van diegene die in onze Wil leeft.

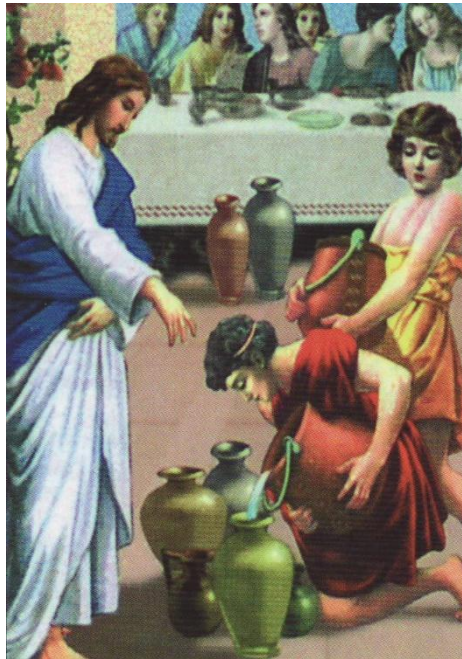
Als de ziel Ons nog meer wil beminnen, treedt zij binnen in onze Scheppende Daad en zij scheidt met plezier nieuwe zonnen, sterren en hemelen om hen voortdurend te laten zeggen: "ik bemin U, ik bemin U." En zij wordt een 'verteller' om onze Glorie te verkondigen.

In onze Wil is de ziel aandachtig voor alles, om te zien wat Wij willen en hoe zij Ons nog meer kan lbeminnen.

2. De Bruiloft te Kana.

Jezus en Maria zijn uitgenodigd voor een bruiloft te Kana. Maria ziet dat de wijn bijna op is. **Zij zegt aan Jezus**: “Zij hebben geen wijn meer.” Vervolgens zegt zij aan de dienstmeisjes: “Doe alles wat Hij jullie zegt.”

Jezus zegt dan: “Vul deze kruiken met water.” Als ze gevuld zijn, **zegt Hij hen**: “Schep er nu water uit en breng het naar de ceremoniemeester.” Het water wordt in wijn veranderd. Dit is het eerste wonder van Jezus.

De Maagd Maria is de Koningin van de gezinnen en de Koningin van de wonderen. Zij is de schakel tussen de Goddelijke Wil en de mensen. Bruiloft te Kana.

“De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil” app. 6.

Mijn geliefde dochter, mijn Hart stroomt over van liefde en ik voel de behoefte om je uit te leggen waarom mijn Zoon Jezus en ik aanwezig wilden zijn op deze bruiloft.

Je zou kunnen denken dat wij er alleen maar heen zijn gegaan om aanwezig te zijn.

Nee, mijn dochter, er zouden zich daar diepe mysteries openbaren.

Ik zal je onthullen:

- hoe mijn moederliefde zich daar heeft geopenbaard, en
- hoe mijn Zoon daar tastbare tekenen gaf van zijn Vaderschap en zijn Koningschap over de mensen.

Mijn Zoon was teruggekeerd uit de woestijn en stond op het punt zijn openbaar leven te beginnen. Hij wilde eerst aanwezig zijn op deze bruiloft. Daarom liet Hij zich uitnodigen.

Dit was niet alleen om samen met de anderen te vieren, maar om daar grote dingen te volbrengen voor de menselijke generaties.

Hij nam de plaats in van Vader en Koning van de families en ik nam de plaats in van Moeder en Koningin.

Door onze aanwezigheid wilden Wij de heiligheid, de schoonheid en de orde van het menselijk huwelijk hernieuwen.

Dit huwelijk is door God ingesteld in de tuin van Eden op het moment dat Adam en Eva door het Opperwezen werden gehuwd met het oog op de bevolking van de aarde.

Het huwelijk is de substantie waaruit het leven van de generaties voortkomt. Je kan zeggen dat het de stam is waardoor de aarde wordt bevolkt. De priesters en religieuzen zijn de takken.

Maar zonder de stam kunnen de takken niet bestaan.

Door hun zonde, door zich terug te trekken uit de Goddelijke Wil, verloren Adam en Eva de heiligheid, schoonheid en orde van het gezin. En ik, je moeder, de nieuwe en onschuldige Eva, samen met mijn Zoon Jezus, wilden de orde herstellen in wat God in Eden had volbracht.

Ik ontving de Genade dat de Goddelijke Wil opnieuw zou heersen bij menselijke echtparen.

Zo werd ik Koningin van de gezinnen. Onze Liefde verteerde ons

We wilden de mensen laten weten hoezeer Wij hen beminnen.

We wilden hen een sublieme les geven. Hier volgt hoe.

Midden tijdens de maaltijd raakte de wijn op.

Vervuld van liefde wilde mijn Moederhart het pasgetrouwde paar helpen.

Ik wist dat mijn Zoon alles kon volbrengen en zeker dat Hij naar mij zou luisteren en **ik zei Hem**: “Mijn Zoon, het bruidspaar heeft geen wijn meer.”

Hij antwoordde mij:

“Mijn uur om wonderen te verrichten is nog niet gekomen.”

Ik was er zeker van dat Hij geen ‘nee’ zou zeggen aan het verzoek van zijn Moeder en **ik zei aan de bedienden:**

"Doe wat mijn Zoon jullie zegt en jullie zullen krijgen wat jullie verlangen. Jullie zullen het zelfs in overvloed krijgen."

Mijn dochter, met deze paar woorden gaf ik de mensen een zeer nuttige en sublieme les.

Met mijn Moederhart **zei ik hen:** "Mijn kinderen, willen jullie heilig worden? Doe de wil van mijn Zoon. Wijk niet af van wat Hij jullie zegt. En jullie zullen zijn Gelijkenis, zijn Heiligheid en zijn Kracht verkrijgen.

Willen jullie dat al jullie kwaad ophoudt?

- Doe alles wat mijn Zoon jullie zegt.

Willen jullie een genade verkrijgen, zelfs als die moeilijk is?

- Doe wat Hij jullie zegt en wat Hij verlangt.

Willen jullie krijgen wat nodig is voor het natuurlijke leven?

- Doe wat mijn Zoon jullie zegt.

Wat Hij je zegt en wenst, bevat zo'n Kracht, dat het in je ziel de gewenste genade doet ontstaan.

Hoeveel zielen zijn vervuld van hartstochten, zwak, bedroefd en ellendig! Ze bidden en bidden. Maar omdat zij niet doen wat mijn Zoon vraagt, krijgen zij niets. De Hemel lijkt voor hen gesloten.

Dat is een groot leed voor uw Moeder.

Want ik zie dat terwijl deze zielen bidden, ze zich verwijderen van de Bron waarin alle goederen te vinden zijn: de Wil van mijn Zoon.

De dienaren deden precies wat mijn Zoon hen opgedragen had, namelijk: "Vul de kruiken met water en zet hen op de tafel."

Mijn geliefde Jezus zegende dit water, dat onmiddellijk in heerlijke wijn veranderde.

Mogen zij die doen wat Jezus zegt en wenst, duizendmaal gezegend zijn!

Door dit wonder heeft mijn Zoon mij een zeer grote eer bewezen: Hij heeft mij tot Koningin van de Wonderen gemaakt.

Daarom wilde Hij mijn medewerking en mijn gebed voor de verwezenlijking van zijn eerste wonder.

Hij hield zoveel van mij dat Hij mij tot '**Koningin van de Wonderen**' wilde benoemen. Hij deed dit in daden en niet alleen in woorden.

Hij zei: "Als jullie genade en wonderen willen, kom dan naar mijn Moeder. Ik weiger haar nooit iets wat zij Mij vraagt."

Door mijn deelname aan dit huwelijk dacht ik aan de komende eeuwen en zag ik het Koninkrijk van de Goddelijke Wil over de gehele aarde voor mij. Ik bad ook dat de Heilige Drie-Eenheid volledig zou heersen in de gezinnen.

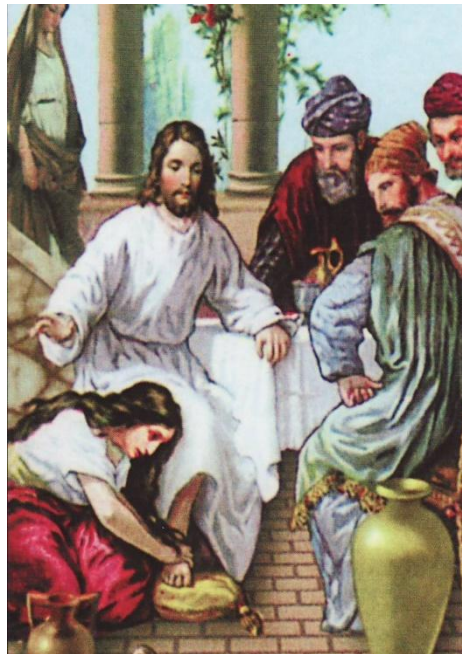
Met mijn rechten als Moeder en Koningin lag het mij na om de mensen de genade, de hulp en de heiligheid ter beschikking te stellen die zij nodig hebben om te kunnen leven in het zo heilig Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Daarom **blijf ik voortdurend herhalen:**
"Doe alles wat mijn Zoon jullie zegt. "

3. De prediking van het Koninkrijk.

Jezus kondigt de komst van het Koninkrijk van God aan. Hij nodigt uit tot bekering (cf. Mc 1,15). Hij vergeeft de zonden van hen die zich met een nederig geloof tot Hem wenden (cf. Mc 2, 3-13; Lc 7, 47-48).

Jezus zet dit mysterie van Barmhartigheid, dat Hij begonnen is, verder tot het einde van de tijden, voornamelijk door het Sacrament van de verzoening, dat aan de Kerk is toevertrouwd (cf. Joh. 20, 22-23).

Kort gebed:

“Heilige Moeder, moge uw woorden en die van Jezus in mijn hart neerdalen en in mij het Koninkrijk van de Goddelijke Wil vormen.”

“De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil “dag 26

In deze geschriften van Luisa is alles een onderricht van Jezus. Toen Hij op aarde kwam, sprak Hij bijna niet over de Goddelijke Wil, omdat Hij eerst de mensen hierop moest voorbereiden. Hij behield zich het recht voor om deze onderrichtingen via Luisa te geven.

BvdH-13 - 2 juni 1921

Ik voelde me erg verontrust omdat mij verteld was dat zij alles wat mijn lieve Jezus mij geopenbaard had over zijn allerheiligste Wil wilden publiceren.

Mijn angst was zo groot dat ik er helemaal van in de war was.

Jezus zei mij:

"Wat een idee! Zou het goed zijn als een leraar zijn lessen aan een leerling geeft, maar dat noch zijn lessen, noch het goede dat daaruit kan voortvloeien verspreid mogen worden?"

Dat zou absurd zijn en de leraar zou dat niet leuk vinden.

Bovendien is er niets dat van jou is: al deze Geschriften zijn van Mij.

Je bent niets meer geweest dan een tablet waarop Ik geschreven heb.

Maar enkel omdat Ik jou gekozen heb, wil je mijn Lessen begraven en daarmee ook mijn Glorie?"

Het belang van het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.

BvdH 20 - 17 september 1926

Jezus zegt aan Luisa: "Mijn dochter, mijn eeuwige Goedheid wil het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat teruggeven aan de mens die het zo ondankbaar afgewezen heeft. Geloof je niet dat dit het grootste Geschenk is dat Ik de menselijke generaties kan geven?"

Maar vooraleer Ik het kan schenken, moet Ik:

- het vormen, het samenstellen en
- bekendmaken wat tot nu toe niet bekend was over mijn Wil.

Het is Kennis die degenen die mijn Wil zullen kennen, zullen waarderen en liefhebben. Zij zullen erin willen leven."

...

"Mijn dochter, zolang hij in het aardse paradijs verbleef, leefde Adam in het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil. Hij bezat alle kennis over het Koninkrijk dat hij bezat, voor zover dat mogelijk is voor een mens. Maar zodra hij het verliet, werd zijn verstand verduisterd.

Het belang van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat is enorm! Ik hou er zoveel van dat Ik meer doe dan in een nieuwe Schepping en Verlossing.

In feite werd in de Schepping mijn almachtig Fiat slechts zes keer uitgesproken om alles wat Hij beval te beschikken en uit te voeren.

Ik sprak in de Verlossing. Maar Ik sprak niet over het Koninkrijk van mijn Wil, dat immense Kennis en Rijkdommen bevat.

Toen had Ik niet zoveel te zeggen omdat alles van beperkte aard was. Een paar Woorden waren voldoende om het bekend te maken.

Om mijn Wil bekend te maken, mijn dochter, is veel meer nodig.

Zijn geschiedenis is buitengewoon lang.

Hij omvat een eeuwigheid zonder begin en zonder einde.

Daarom heb ik altijd iets te zeggen. Daarom spreek ik zo veel!

Mijn Wil is belangrijker dan al het andere.

Hij bevat meer kennis, meer licht, meer grootsheid, meer wonderen en vereist daarom meer Woorden.

Hoe meer Ik Hem bekendmaak, hoe meer Ik de grenzen verleg van het Koninkrijk dat Ik wil geven aan de kinderen die het zullen bezitten.

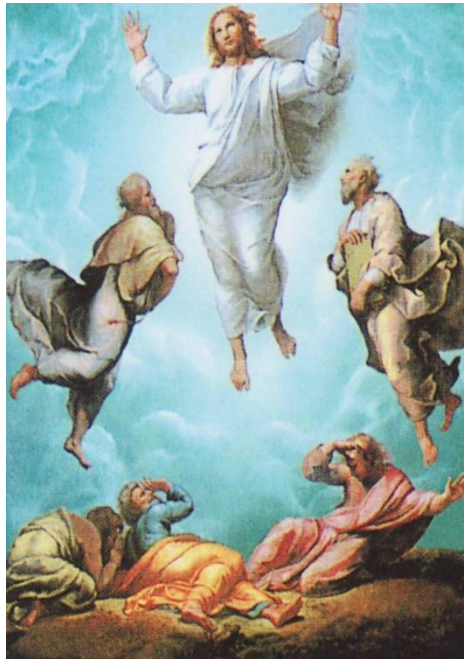
Daarom is alles wat Ik bekend maak met betrekking tot mijn Wil een nieuwe Schepping die Ik in mijn Koninkrijk schep,

voor degenen die het geluk zullen hebben het te kennen.

Wees daarom zeer opmerkzaam bij het bekendmaken ervan.

4. De Gedaanteverandering op de Berg Tabor

Dit is het Mysterie van het Licht bij uitstek. Het vond plaats op de berg Tabor. De Glorie van de Godheid straalde over het Aangezicht van Jezus. De Vader laat de apostelen Hem herkennen, opdat zij naar Hem zouden luisteren (cf. Lc 9,35) en zich zouden voorbereiden om samen met Hem de pijnlijke momenten van de Passie te beleven.

God heeft eerst de kleine dingen gedaan, als voorbereiding op de grotere. De Verrijzenis van Jezus is een Beeld van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

BvdH-12- 15 april 1919

Jezus zegt: “Het is mijn gewoonte om eerst de kleine dingen te doen en daarna de grote dingen als bekroning van de eerste.

Ik heb op deze manier gehandeld bij de Verlossing.

Mijn geboorte was zonder fanfare. Ik werd nogal verwaarloosd. Voor de mensen had mijn jeugd niet de pracht van grote dingen. *Mijn leven in Nazareth* was zo verborgen dat Ik door iedereen werd genegeerd. Ik legde mezelf de kleinste en meest alledaagse dingen van het aardse leven op.

In mijn openbare leven was er enige grootsheid.

Maar wie kende mijn Godheid? Niemand. Zelfs niet alle apostelen!

Ik ging als een gewoon mens tussen de menigte door, zodat iedereen Mij kon benaderen, met Mij kon praten en Mij zelfs kon verachten, zoals gebeurd is.

Ik onderbrak Jezus en ik zei: "Jezus, mijn Liefde, wat waren dat gelukkige tijden! Wat een geluk hadden de mensen die, als zij dat wilden, u konden benaderen, met u konden praten, bij u konden zijn!"

Jezus antwoordde:

"Ach, mijn dochter, alleen mijn Wil brengt echt Geluk.

Alleen Zij schenkt alle Goede Dingen aan de ziel en maakt haar tot koningin van het ware geluk.

Alleen de zielen die in mijn Wil hebben geleefd hebben, zullen koninginnen zijn rond mijn troon, omdat zij uit mijn Wil geboren zijn. ...

De Derde Vernieuwing van de wereld.

BvdH-12 - 29 januari 1919

Jezus zei:

"Mijn Liefde wil zich uitstorten door bekend te maken welke overmatige Liefde mijn Godheid in mijn Mensheid over de mensen uitgestort heeft. Deze overmatige Liefde gaat veel verder dan wat uiterlijk zichtbaar was.

Daarom heb Ik je zoveel verteld over het Leven in mijn Wil, iets wat Ik voorheen aan niemand geopenbaard heb.

Zij hebben enkel de schaduw van mijn Wil gekend, een glimp van de Genade en de Zoetheid die je ervaart wanneer je Hem vervult.

Maar:

- in Hem doordringen,
- zijn Onmetelijkheid omarmen,
- zich met Mij vermenigvuldigen en
- overal doordringen, zowel op aarde als in de Hemel en in de harten,
- de menselijke wegen verlaten en op Goddelijke Manier handelen, dat is nog niet gekend.

Dit zal voor velen vreemd overkomen. Wie niet openstaat voor het Licht van de Waarheid, zal er niets van begrijpen.

Niettemin zal Ik beetje bij beetje de weg wijzen, door

- op het ene moment de ene Waarheid te openbaren,
- op het andere moment een andere,

zodat er uiteindelijk iets van begrepen wordt.

De eerste manifestatie van het Leven in mijn Wil

- vond plaats in ***mijn Mensheid***.

Mijn Mensheid, vergezeld van mijn Godheid, baadde in de eeuwige Wil en nam alle handelingen van de mensen in zich op:

- om de Vader, in hun naam, goddelijke glorie te geven en
- om al hun handelingen de waarde, de Liefde en de Kus van de eeuwige Wil te geven.

In de sfeer van de eeuwige Wil:

- zag Ik alle daden die de mensen hadden kunnen doen, maar niet gedaan hebben.
- zag Ik ook hun goede daden die onjuist waren uitgevoerd.

Ik deed de dingen die waren nagelaten en deed opnieuw de dingen die onjuist waren gedaan.

De daden die niet zijn volbracht en die niet enkel voor Mij zijn volbracht, blijven in mijn Wil hangen.

Zij wachten op de mensen die in mijn Wil zullen leven, zodat zij alles wat Ik gedaan heb, op hun plaats kunnen herhalen.

"En Ik heb jou gekozen als schakel met mijn Mensheid, opdat jouw wil, één met de Mijne, mijn Daden zou herhalen.

Zonder dit kan mijn Liefde zich niet volledig uitstorten en kan Ik van de mensen geen eer ontvangen voor alles wat mijn Godheid in mijn Mensheid volbracht heeft.

Dan kan het oorspronkelijke doel van de Schepping niet bereikt worden. Dit doel ligt in mijn Wil en zal daarin zijn volmaaktheid bereiken.

Het zou zijn alsof Ik al mijn Bloed vergoten heb, zonder dat iemand het wist.

Wie zou Mij dan bemind hebben? Welk hart zou ontroerd geweest zijn?
Niemand! In geen enkel hart zou mijn Mensheid vrucht gedragen hebben.

Bij deze Woorden onderbrak ik Hem en ik zei:

"Mijn Liefde, als leven in uw Goddelijke Wil zoveel Goeds oplevert,
waarom hebt u deze Waarheid dan niet eerder geopenbaard?"

Hij vervolgde: "Mijn dochter, ik moest eerst bekendmaken wat mijn
Mensheid uiterlijk gedaan en geleden heeft,
om de zielen voor te bereiden op wat mijn Godheid innerlijk gedaan heeft.

De mens is niet in staat om de betekenis van mijn Daden in één keer te
begrijpen. Daarom manifesteer Ik Mij beetje bij beetje.

Aan de schakel die jou met Mij verbindt, zullen de schakels van andere
mensen bevestigd worden.

Zo zal Ik een schare zielen hebben die in mijn Wil leven
en die alle daden van de mensen zullen herhalen.

Ik zal de glorie ontvangen van alle 'hangende' handelingen die alleen door
Mij zijn verricht, evenals die welke door de mensen verricht zijn.

Deze glorie zal afkomstig zijn van alle categorieën mensen:

- maagden, priesters, leken, elk naar zijn status.

Deze zielen zullen niet langer op menselijke wijze werken.

Maar ondergedompeld in mijn Wil, zullen hun daden zich voor iedereen op
een volledig goddelijke manier vermenigvuldigen.

Ik zal van de mensen de Goddelijke Glorie ontvangen
voor zoveel Sacramenten die

- op een menselijke manier zijn toegediend en ontvangen,

- of ontheiligd zijn,

- of bedekt zijn met het slijk van persoonlijke belangen,

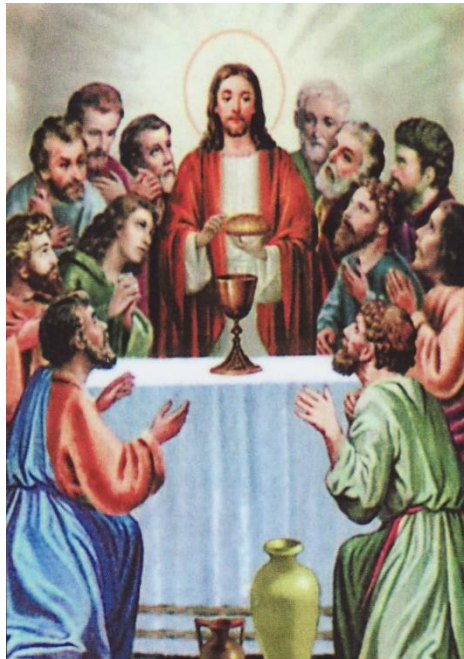
evenals voor zoveel zogenaamde goede daden,

- die mij meer onteren dan eren.

Ik verlang vurig naar deze tijd. "

5. De instelling van de Heilige Eucharistie.

Jezus wordt Voedsel door zijn Lichaam en Bloed onder de gedaante van brood en wijn. Hij geeft “tot het einde” getuigenis van zijn Liefde voor de mensheid (Joh. 13:1). Hij zal zichzelf offeren voor de redding van de mensheid.

Toen Jezus de Eucharistie instelde, wilde Hij Zichzelf in sacramentele vorm ontvangen.

BvdH 15 -18 juni 1923

Ik wil dat je weet waarom Ik Mijzelf wilde ontvangen toen Ik het Sacrament van mijn Liefde instelde.

Het is een Wonder dat het menselijk verstand niet kan bevatten:

- dat de mens het Allerhoogste Wezen ontvangt,
- dat het oneindige Wezen zich in een eindig wezen laat opsluiten en
- dat Hij daar toch de eer ontvangt die Hem toekomt en er een woning vindt die Hem waardig is.

Dit is een mysterie dat zo onbegrijpelijk is voor de menselijke geest. Zelfs de apostelen, die toch in de Incarnatie en in andere mysteries geloofden, voelden zich er niet goed bij.

Zij waren geneigd om niet te geloven.
Zij stemden pas toe na mijn vele aanmoedigingen.

Wanneer de mens Mij ging ontvangen, was het nodig dat:
- de eer, de waardigheid en de passende verblijfplaats voor de Godheid daar aanwezig zijn.

Mijn dochter, toen Ik dit grote Sacrament instelde, maakte mijn eeuwige Wil, in eenheid met mijn menselijke Wil, alle geconsacreerde Hosties die tot het einde van de tijden gingen bestaan voor Mij tegenwoordig.

Ik heb hen allemaal bekeken en één voor één geconsumeerd.
Ik zag in elk van hen mijn sacramenteel Leven, levendig en verlangend om zich aan de mensen te geven.

*Mijn Mensheid nam de verplichting op zich om Mij te ontvangen namens de hele menselijke familie en gaf in Zichzelf een verblijfplaats voor elke Hostie.

Mijn Godheid, onafscheidelijk verbonden met mijn Mensheid, omringde elke sacramentele Hostie met Eer, Lofprijzingen en Goddelijke Zegeningen, zodat mijn Majesteit met de nodige waardigheid in de harten kon ontvangen worden.

Elke Sacramentele Hostie werd Mij toevertrouwd en werd de Verblijfplaats van mijn Mensheid.

Elke Hostie werd bekleed met de eerbewijzen die mijn Godheid toekomen. Hoe had Ik anders in de mens kunnen neerdalen!

Enkel door Mijzelf op deze manier te ontvangen, heb Ik mijn Waardigheid en de Eer die Mij toekomt behouden en een Verblijfplaats gecreëerd die mijn Persoon waardig is.

Daardoor kon Ik de heiligschennissen, de onverschilligheid, de oneerbiedigheid en de ondankbaarheid van de mensen verdragen. Indien Ik Mijzelf niet op deze manier ontvangen had, had ik niet bij de mensen kunnen neerdalen. Zij hadden dan niet de manier en de middelen gehad om Mij te kunnen ontvangen.

Wie had aan zo'n Daad van overmatige Liefde kunnen geloven!

Vooraleer Ik afdaalde in het hart van de mensen, heb Ik Mijzelf ontvangen
- om mijn Goddelijke Rechten te behouden en
- Mijzelf aan de mensen te kunnen aanbieden.

Ook wilde Ik aan de mensen dezelfde daden geven die Ik verricht heb
toen Ik Mijzelf ontvangen heb.

Ik gaf hen de juiste gesteltenis en bijna het recht om Mij te ontvangen."

...

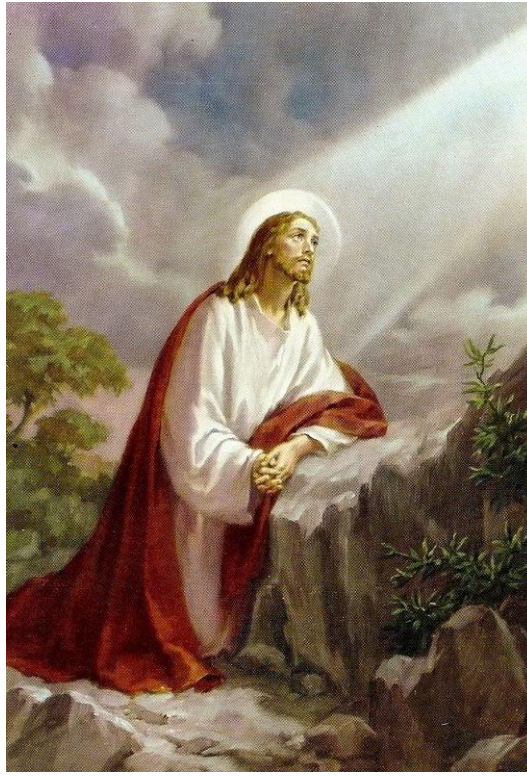
Jezus: "Mijn dochter, wil Ik je vertellen over een andere Daad van mijn
overmatige Liefde.

De mens die mijn Wil vervult en erin leeft, omarmt alle Handelingen van
mijn Mensheid. Ik verlang immers zeer sterk dat de mens wordt zoals Ik.
Omdat zijn wil en Mijn Wil één zijn, verheugt mijn Wil zich daarover.
Hij legt met vreugde al het goede dat in Mij is, inclusief de Sacramentele
Hosties, in die mens neer.

Mijn Wil, die in de mens is, omringt hem met Goddelijke Eer en
Waardigheid. Ik vertrouw dit hem toe omdat mijn Wil hem tot bewaker
gemaakt heeft van al mijn Goeds, al mijn Werken en zelfs van mijn
Leven."

III. De Droevige Geheimen

1. De Agonie van Jezus in de Hof van Olijven.

De Agonie van Jezus in de Hof van Olijven

De 24 Uren van de Passie – Uur 7: van 23 tot 24 uur

Luisa schrijft: Mijn lieve Geliefde, ik kijk naar U en ik zie dat U blijft lijden.
Uw Bloed stroomt uit uw gehele Lichaam
U valt neer in de plas van uw eigen Bloed omdat u niet meer kan staan.

O mijn Liefde, mijn hart breekt als ik u zo zwak en zo uitgeput zie!
Uw aanbiddelijk Gelaat en uw scheppende Handen liggen op de grond
en baden in uw eigen Bloed.

Tegenover de stromen van ongerechtigheid die uit de mensen
voortkomen, zet U de stromen van uw kostbare Bloed in,
om ervoor te zorgen:

- dat al onze zonden in dit Bloed verdrinken, en
- dat iedereen van uw vergiffenis kan genieten.

U gaat naar uw geliefde apostelen.

Hoezeer lijdt U als U ziet dat zij terug in slaap gevallen zijn!

Met een doffe Stem **roept U hen toe**:

"Mijn zonen, slaapt niet, het uur is nabij.

Zien jullie niet in welke toestand Ik verkeer! Helpt Mij alstublieft!

Laat Mij niet in de steek in deze verschrikkelijke uren!" (...)

Jezus zegt mij: "O mijn kind,

hoeveel zielen ontvluchten Mij en belanden uiteindelijk in de eeuwige hel!

Hoe kan mijn Lijden verminderen als ook maar één ziel verloren gaat!

Ik bemin één enkele ziel evenveel als Ik alle zielen samen bemin" (...)

U zegt mij: "O ziel, ben je hier? Ben je dan getuige geweest van de pijn en de vele keren dat Ik gestorven ben?"

Tijdens die drie verschrikkelijke Uren van doodstrijd in de Hof, heb Ik het leven van alle mensen in Mij opgenomen.

Ik heb al hun pijnen geleden en hun eigen dood ondergaan.

Hiermee heb Ik elk van hen Mijn Leven gegeven.

Mijn Doodstrijd zal die van hen ondersteunen. Mijn bitterheid en mijn dood zullen voor hen veranderen in zoetheid en leven.

Wat kosten mij de zielen veel! Als zij Mij maar iets teruggaven!

Je hebt goed gezien dat terwijl Ik stierf, Ik opnieuw begon te ademen.

Ik voelde elke keer de dood van een mens in Mij.

"De Heilige Drie-Eenheid is verdreven uit de Zegeningen die Zij zelf aan de mensen geschonken heeft! Mijn pijn bij het zien dat de drie vermogens, die Wij aan de mens gegeven hebben, zo misvormd zijn, is onbeschrijfelijk. Wij hadden Onze Troon in de mens gevestigd en hij heeft Ons verdreven."

BvdH 14 – 8 april 1922

Luisa schrijft:

Ik dacht na over het Lijden dat mijn geliefde Jezus in de Hof van Gethsemani onderging toen al onze zonden voor Hem verschenen.

Zeer bedroefd zei Jezus in mijn binnenste: "*Mijn dochter*, mijn Pijnen waren enorm en onbegrijpelijk voor een geschapen geest. Zij waren zeer intens toen Ik zag hoe de menselijke intelligentie volledig vervormd was. Mijn mooi evenbeeld, dat Ik in hun geschapen geest gemaakt had, was afschuwelijk geworden.

Wij hadden de mens een wil, een intelligentie en een geheugen gegeven.

De Glorie van mijn hemelse Vader straalde uit van de menselijke wil. Hij had deze bekleed met zijn Macht, zijn Heiligheid en zijn Adel.

Hij had wegen opengelaten tussen Zichzelf en de menselijke wil, zodat deze laatste zich kon verrijken met de schatten van de Godheid. Tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil was er geen onderscheid, ook niet tussen 'mijn' dingen en 'hun' dingen. Alles werd in onderlinge overeenstemming gemeenschappelijk bewaard.

De menselijke wil was naar ons Beeld geschapen,
- gelijk aan onze Essentie, een weerspiegeling van Onszelf.

Ons Leven was voorbestemd om het Leven van de mens te zijn. Mijn Vader had hem een vrije en onafhankelijke wil gegeven, zoals Zijn eigen Wil. Hoezeer is deze menselijke wil toch misvormd! Hij heeft zijn vrijheid ingeruild voor de slavernij van de laagste hartstochten!

Ach, deze vervormde wil is de oorzaak van alle huidige menselijke ellende! Hij is niet meer te herkennen!
Hoe ver is hij verwijderd van zijn oorspronkelijke adel!
Hij maakt zo misselijk!

Later heb Ik, de Zoon van God, bijgedragen met het schenken van een intelligentie aan de mens. Ik heb haar mijn Wijsheid en de Wetenschap van alle dingen meegedeeld. Door deze dingen te kennen, kon de mens hen dan ook waarderen en er ten volle van genieten.

Maar helaas is het verstand van de mens gevuld geraakt van afschuwelijke ondeugden!
Hij heeft zijn kennis gebruikt om zijn Schepper te verloochenen!

Vervolgens heeft **de Heilige Geest** bijgedragen door de mens een **geheugen** te geven.

Hij kon zich de vele geschenken herinneren die hij in zijn intieme relatie met zijn Schepper ontvangen had. Hierdoor kon hij zich laten doordringen van een voortdurende stroom van Liefde.

De Liefde was bedoeld om dit geheugen te bekronen, om het te doordringen.

Maar wat een droefheid voor de eeuwige Liefde!

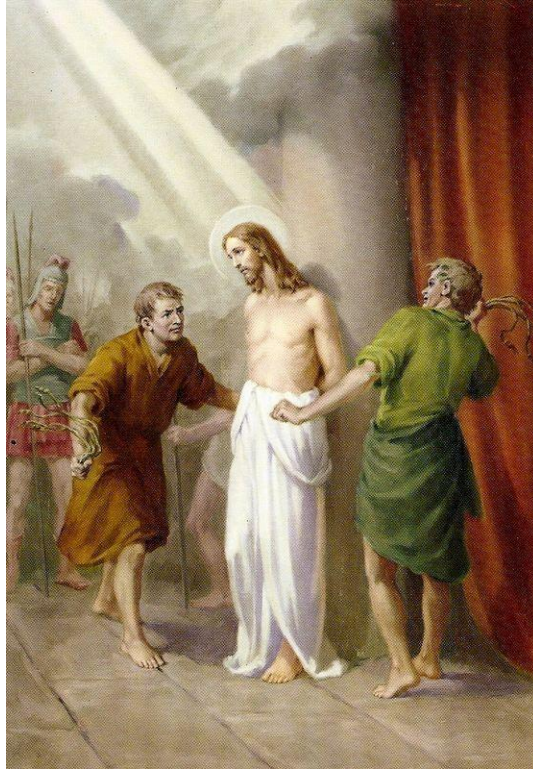
Dit geheugen dient om zich de genoegens, de rijkdommen en zelfs de zonden te herinneren!

Zo werd de Allerheiligste Drie-eenheid verdreven uit de Weldaden die Zij zelf aan de mensen geschonken had!

Mijn verdriet bij het zien dat deze drie vermogens die Wij aan de mens gegeven hebben, zo misvormd zijn, is onbeschrijfelijk!

Wij hadden Onze Troon in de mens gevestigd.
En hij heeft Ons verdreven! ”

2. De Geseling van Jezus

Jezus wordt van zijn klederen ontdaan. Hij wordt aan een zuil vastgebonden en gegeseld. Zijn Lichaam is bedekt met Bloed en Wonden.

De 24 Uren van de Passie – Uur 16 - van 8 tot 9 uur

Luisa schrijft:

Mijn oneindig zuivere Jezus, U bent nu zeer dicht bij de zuil. De woeste soldaten maken u los om u aan deze zuil vast te binden. Maar dat is nog niet genoeg. Zij ontdoen u van uw klederen om de marteling van uw zeer heilig Lichaam nog wreder te maken.

Mijn Liefde en mijn Leven, het is alsof ik het bewustzijn verlies bij het zien van uw bijna naakte lichaam. U beeft van uw Hoofd tot uw Voeten en uw zeer heilige Aangezicht bloost van schaamte.

Uw verwarring en uitputting zijn zo groot dat u niet meer kan rechtop staan en u staat op het punt om op de grond te vallen.

Maar de soldaten laten u niet vallen, niet om U te helpen, maar om u beter te kunnen vastbinden.

Zij nemen de touwen en binden uw Armen zo strak vast dat zij onmiddellijk opzwellen en dat het Bloed uit uw vingertoppen stroomt! Dan binden zij U vast aan de kolom en laten zij de touwen tot aan uw voeten gaan.

Ze binden U hier ook zo strak vast dat u geen beweging kan maken. Dit doen zij om vrijer te zijn om U te folteren.

Via het Licht dat Hij uit zijn Ogen laat schijnen, **zegt mijn lieve Jezus mij:**

***"Wees stil, mijn kind. Het was nodig dat Ik ontkleed werd, om te herstellen voor velen die zich ontdoen
- van elke bescheidenheid, zuiverheid en onschuld,
- van elk goed en elke deugd,
- van mijn Genade,
en die zich kleden met elke brutaliteit, en leven als bruten.***

***Met mijn maagdelijke blos wilde Ik herstellen voor zovele oneerlijkheden, luxe en brutale genoegens.
Let daarom op alles wat Ik doe. Bid en herstel met Mij.
En kalmeer jezelf."***

Gegeselde Jezus, uw Liefde gaat van het ene exces naar het andere. Ik zie dat de beulen de touwen nemen en U zonder medelijden slaan, tot geheel uw heilige Lichaam volledig gemarteld is.

Hun hevigheid, hun woede om U te slaan is zodanig dat zij al moe zijn. Twee anderen nemen echter hun plaats in.

Zij nemen harde takken met doornen en zij slaan U zo hard dat er bijna onmiddellijk, stromen van Bloed uit uw heilige Lichaam beginnen te vloeien. Daarna geselen zij U helemaal.

Zij vormen groeven en brengen overal Wonden aan.

Maar dit is niet alles. Nog twee anderen komen aan de beurt. En met gehaakte ijzeren kettingen zetten zij de onmenselijke slachting verder.

Bij de eerste slagen scheurt uw Vlees,
- dat reeds geslagen en gewond is,
nog verder open, en valt in stukken gescheurd op de grond.

De beenderen worden blootgelegd, zozeer,
- dat rondom de kolom een plas Bloed gevormd wordt.

Mijn Jezus, mijn naakte Liefde,
terwijl U neerligt onder deze storm van slagen,
klamp ik mij vast aan Voeten,
- om deel te nemen aan uw Pijnen en
- om volledig bedekt te worden met uw zeer kostbaar Bloed.

Elke klap die U krijgt is een wonde in mijn hart.
Meer nog, want met gespitste oren hoor ik uw Gekreun.
Dit wordt niet gehoord,
omdat de storm van de slagen de lucht rondom verdooft.

En in dat Gekreun **zegt U**: "**Allen die Mij liefhebben,
kom om de heldhaftigheid van de ware Liefde te leren!
Kom om in mijn Bloed jullie dorst te lessen, jullie dorst**
- naar zoveel ambities,
- voor zoveel bedwelmingen en pleziertjes,
- voor zoveel sensualiteit!

In mijn Bloed zullen jullie de remedie vinden voor al jullie kwalen."

Uw gekreun blijft zeggen: "**Kijk naar Mij, o Vader,
helemaal gewond onder deze storm van slagen.**

***Maar dit is niet genoeg.
Ik wil zoveel Wonden vormen in Mijn Lichaam, voldoende,
om alle zielen ruimte te geven in de Hemel van mijn Mensheid.
Op deze wijze worden zij in Mij gered
en kunnen zij overgaan naar de Hemel van de Godheid.***

***Mijn Vader, moge elke geselslag
- elke soort zonde, één voor één, voor U herstellen.
En als zij Mij treffen, vergeef dan hen die deze zonden begaan.***

***Mogen deze slagen:
- de harten van de mensen raken, en
- tot hen spreken over mijn Liefde,
zodanig dat zij gedwongen zijn om tot Mij te komen."***

Terwijl U dit zegt, is uw Liefde zo groot, dat U,
- hoewel de pijn enorm is,
de beulen lijkt aan te moedigen om U nog meer te slaan.

Mijn Jezus,

U bent ontdaan van uw eigen Vlees en uw Liefde verplettert mij.
Ik voel mij gek worden.

Uw Liefde is niet moe, terwijl de beulen uitgeput zijn en uw pijnlijke
afslachting niet kunnen verderzetten. Zij snijden nu de touwen door,
en U valt als dood in uw eigen Bloed.

En bij het zien van de snippers van uw Vlees, voelt U zich sterven van
verdriet. Want in die losse stukken Vlees ziet U de verloren zielen.
En uw Verdriet is zo groot, dat U bijna stikt in uw eigen Bloed.

Mijn Jezus, sta mij toe U in mijn armen te nemen, om U een beetje te
versterken met mijn liefde. Ik kus U, en met mijn kus sluit ik alle zielen in
U, zodat niemand verloren gaat.
En U, zegen mij!

**Voordat Hij gegeseld werd, wilde Jezus ontkleed worden om de
mens het koninklijk Gewaad van de Goddelijke Wil terug te geven.**

BvdH 16 – 14 januari 1924

Jezus zei mij: "Mijn dochter, wil je weten waarom Ik ontkleed was toen Ik
gegeseld werd?"

In elk mysterie van mijn Passie hield Ik Mij bezig:

- eerst met het herstellen van de scheiding tussen de menselijke wil
en de Goddelijke Wil, en
- vervolgens met het herstellen van de beledigingen die voortkwamen uit
deze scheiding.

In de Hof van Eden verbrak de mens de banden die zijn wil met de
Allerhoogste Wil verbonden. Hij ontdeed zich van het koninklijk gewaad
van mijn Wil om zich te kleden in de ellendige lompen van zijn eigen wil:
zwak, wispelturig en ongeschikt om iets goeds te volbrengen.

Mijn Wil was een zoete betovering voor hem. Hij hield hem verzonken in een zeer zacht Licht en liet hem enkel zijn God kennen, van wie hij afkomstig was en die hem ontelbare Zegeningen schonk.

Hij was zo in beslag genomen door zoveel vrijgevigheid van zijn God dat hij geen enkele gedachte aan zichzelf had.

O, hoe gelukkig was hij en hoe genoot de Godheid ervan hem deeltjes van zijn Wezen te schenken, zoveel als een mens kon ontvangen, opdat hij aan Hem gelijk zou worden.

Zodra de mens de eenheid van onze Wil met de zijne verbrak, verloor hij
- zijn koninklijke gewaad, evenals
- de Betovering, het Licht en het Geluk.

Toen hij naar zichzelf keek
- zonder het Licht van mijn Wil,
- zonder de Betovering die hem in beslag nam,
leerde hij zichzelf kennen.
En hij voelde zich beschaamd en angstig voor zijn God.

Zijn natuur voelde
- de koude van zijn naaktheid en
- de vitale behoefte om zich te bedekken.

Terwijl onze Wil hem in de haven van het Immense Geluk hield, plaatste zijn wil hem in die van ellende.

Vóór zijn val was onze Wil alles voor hem. In Hem vond hij alles. Het was rechtvaardig dat, voordat hij onze Wil verliet en in Hem leefde als ons tedere kind, onze Wil in al zijn behoeften voorzag.

Maar toen hij in zijn eigen wil wilde leven, had hij alles nodig, De menselijke wil heeft immers niet het vermogen om in al zijn behoeften te voorzien. Hij bevat de Bron van het Goede niet.

Zo werd hij gedwongen om door middel van beproevingen de dingen te verkrijgen die hij nodig had om te leven.

Zie je wat het betekent om niet verenigd te zijn met onze Wil?
O, als iedereen dat zou weten, zouden ze maar één verlangen hebben: dat onze Wil op aarde zou heersen.

Als Adam zich niet had teruggetrokken uit de Goddelijke Wil,
- moest zijn natuur zich op geen enkele manier kleden,

- zou hij zich niet hebben gestoord aan zijn naaktheid,
- zou hij ook niet hebben geleden onder kou, hitte, honger en zwakte.

Deze natuurlijke ongemakken zijn echter bijna niets vergeleken met het grote Goed dat zijn ziel verloren had.

Dus, mijn dochter,
voordat Ik aan de pilaar werd vastgebonden om gezeseld te worden,
wilde Ik ontkleed worden om te lijden en om de naaktheid te herstellen
van de mens die beroofd was van het koninklijke gewaad van mijn Wil.

Ik voelde grote verwarring en grote pijn toen ik mezelf naakt zag staan
voor vijanden die Mij bespotten.

Ik weende om de naaktheid van de mens, en Ik offerde mijn naaktheid
aan de Hemelse Vader, opdat de mens opnieuw gekleed zou worden
met het koninklijke Gewaad van mijn Wil.

En als losgeld, opdat Mij dit niet zou worden geweigerd,
- offerde Ik mijn Bloed, mijn in flarden gescheurd Vlees,
- en liet Ik mij niet alleen van mijn kleren ontdoen,
maar ook van mijn Huid.

Ik heb zoveel Bloed vergoten in dit mysterie, meer dan in elk ander,
genoeg om de mens te bedekken met een tweede kleed,
- een kleed van Bloed,
om hem te verwarmen, te reinigen en hem klaar te maken
om het koninklijke Gewaad van mijn Wil te ontvangen. (...)

“Mijn gemarteld Lichaam is het beeld van de mens wanneer hij zondigt.” De Pijnen van Jezus, zijn vergoten Bloed, zijn verscheurde Huid waren evenzovele bijdragen om de mens nieuw Leven te geven.

BvdH 14 – 9 februari 1922

Jezus zei mij: "Kijk naar Mij, zie hoe afschuwelijk Ik er uit zie. De gesels hebben mijn Vlees en mijn Huid weggerukt en Mij onherkenbaar gemaakt.

De zonde ontnemt de mens niet alleen zijn schoonheid, maar brengt hem ook diepe, door kanker geïnfecteerde wonden toe, die zijn diepste persoonlijkheid aantasten en zijn levensessentie verteren.

Daarom is alles wat in staat van zonde volbracht wordt, levenloos en skeletachtig.

De zonde:

- berooft de mens van zijn oorspronkelijke Adel,
- verduistert zijn verstand en maakt hem blind.

Om de diepte van zijn wonden te bereiken, werd mijn Vlees weggerukt, zodat mijn hele Lichaam één enkele Wond werd.

Door rivieren van Bloed te vergieten, heb Ik mijn Levensessentie in de ziel van de mens laten vloeien om hem opnieuw Leven te geven.

Als Ik mijn Godheid, die de ultieme Bron van het Leven is, niet bij Mij had gehad, zou Ik vanaf het begin van mijn Passie gestorven zijn.

Bij elk leed dat Mij werd aangedaan, stierf mijn Mensheid.

Maar mijn Godheid ondersteunde Mij.

Mijn Pijnen, mijn vergoten Bloed, mijn verscheurde Huid waren allemaal middelen om de mens opnieuw leven te geven.

Maar hij verwerpt mijn Bloed en zo ontvangt hij geen leven.

Hij vertrapt mijn vlees en blijft dus vol wonden.

O, hoe wreed is voor Mij de zwaarte van de ondankbaarheid van de mensen!

**Het Bloed van Jezus verdedigt de mensen voor de Goddelijke
Gerechtigheid.**

BvdH 17 – 1 juli 1924

Jezus zegt: "Mijn Gerechtigheid, kan zich niet inhouden vanwege de boosaardigheid van de mensen. En Zij zou de aarde willen overspoelen met nieuwe Straffen.

Het Gebed in mijn Wil is daarom noodzakelijk.

Het moet alle mensen omhullen, hen verdedigen en mijn Gerechtigheid ervan weerhouden hen te straffen. "

In het pijnlijke mysterie van zijn Geseling **bad Jezus**, terwijl Hij zijn Bloed vergoot:

"Mijn Vader, Ik offer U mijn Bloed. O, laat Het:

- de *intelligenties* van de mensen bedekken,
- de slechte gedachten van hen verwijderen, en

- het vuur van hun hartstochten bedaren,
opdat hun intelligentie heilig wordt.

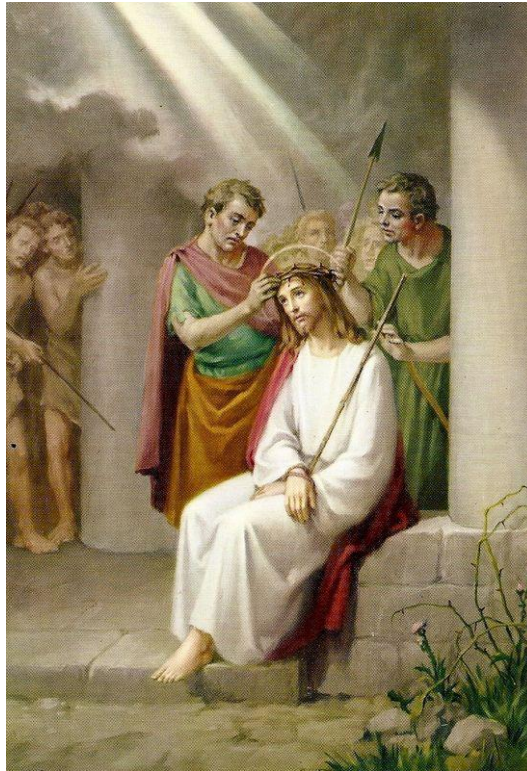
Laat dit Bloed *hun ogen* bedekken, zodat zij
- zich niet laten verleiden door slechte genoegens en
- niet bezoedeld worden door het aardse slijk.

Laat dit Bloed *hun mond* vullen en hun lippen onbekwaam maken om
godslasteringen, vervloekingen en andere slechte woorden uit te spreken.

Mijn Vader, moge dit Bloed *hun handen* bedekken,
opdat slechte daden voor hen ondraaglijk worden!

Moge dit Bloed *in onze eeuwige Wil* circuleren
om vervolgens alle mensen te bedekken en
hen te beschermen tegen de Rechten van onze Gerechtigheid.

3. Jezus wordt met doornen gekroond. Hij wordt veroordeeld tot de dood

Een kroon van doornen wordt op het Hoofd van Jezus geplaatst. Hij dringt diep in zijn Vlees. Zijn Ogen vullen zich met Tranen en Bloed. Hij wordt door iedereen uitgelachen en met minachting behandeld.

De 24 Uren van de Passie- uur 17 – van 9 uur tot 10 uur

Luisa schrijft: U lijkt tegen mij te zeggen:

"Mijn kind, houd moed,
- verlies niets uit het oog van wat Ik lijd,
- luister aandachtig naar mijn Lessen.

Ik moet de mens in alle dingen nieuw maken.
Zijn zonden hebben hem gekroond met schande en verwarring,
zodat hij voor mijn Majesteit niet kan verschijnen.

Zijn zonden zijn een schande voor hem en hebben hem elk recht
op eer en glorie ontnomen.

Daarom wil Ik gekroond worden met doornen, om

- zijn kroon opnieuw op zijn voorhoofd te plaatsen en
- hem al zijn rechten, zijn eer en zijn glorie terug te geven.

Mijn Doornen zullen voor mijn Vader een verzoening en vrijspraak zijn voor de vele zonden in zijn gedachten, vooral voor zijn hoogmoed.

Mijn Doornen zullen

- bronnen van Licht zijn voor elk geschapen verstand,
- smekende Stemmen zijn opdat zij Mij niet meer beledigen.

Verenig u met Mij, bid en doe boete samen met Mij. "

Uw vijanden gaan door met hun wreedheden:

- zij laten U gaan zitten,
- zij leggen een purperen vod op U,
- zij nemen een doornenkroon die ze zojuist hebben gemaakt, en met een helse woede plaatsen ze die op uw aanbiddelijke Hoofd.

Dan slaan ze met stokken erop zodat de doornen in uw Hoofd dringen.

De doornen

- bereiken uw Ogen en uw Oren,
- dringen door uw Schedel tot achter in uw Hals.

Mijn Liefde, wat een kwelling, wat een onmetelijk lijden!

Hoeveel keren ondergaat U een wrede dood!

Het Bloed stroomt over uw Aangezicht: wij zien enkel Bloed. Onder de doornen en dit Bloed zien wij uw oneindig heilig Aangezicht.

Het straalt Zachtheid, Vrede en Liefde uit.

Uw beulen gaan verder met hun gespot.

Zij geven U als scepter, een rietstengel in de Hand.

En zij beginnen met hun sarcasme:

- zij begroeten U als Koning van de Joden,
- zij slaan op uw kroon en geven u klappen.

U zwijgt en U herstelt de ambities van hen

- die ernaar streven te heersen,
- die naar waardigheid streven,
- die, omdat ze gezag hebben en zich niet goed gedragen, de ondergang veroorzaken van de volkeren en de zielen waarover ze gezag hebben!

Lieve Jezus, met behulp van deze rietstok die U in de hand houdt, herstelt U vele werken:

- misschien goed in zich,
- maar gedaan, zonder innerlijke geest en zelfs met slechte bedoelingen.

Door de beledigingen en de spot die U ondergaat, herstelt U voor diegenen die heilige dingen ontheiligen en belachelijk maken.

Mijn Koning Jezus, uw vijanden blijven U beledigen.

Er stroomt zoveel Bloed uit uw Hoofd, dat het zelfs in uw Mond terecht komt, waardoor ik uw Stem niet duidelijk kan horen.

Jezus, ik wil mijn hoofd onder deze doornen zetten, om hun prikken te voelen. Jezus, hoe goed is het om bij U te zijn, zelfs te midden van duizend kwellingen!

En **U lijkt mij te zeggen**: "Mijn kind, deze doornen zeggen

- dat Ik Koning van elk hart wil zijn,
- dat alle heerschappij aan Mij toekomt.

Neem deze doornen en prik hen in je hart.

Verwijder alles wat niet van Mij is.

Laat één doorn in je hart achter om je eraan te herinneren

- dat Ik jouw Koning ben,
- om te voorkomen dat er iets anders binnenkomt.

Ga naar alle harten en prik hen.

Verwijder alle rook van hoogmoed en verrotting.

En maak Mij tot Koning van allen. "

De Pijn die Jezus leed tijdens de kroning met doornen is onbegrijpelijk voor een geschapen geest. Veel pijnlijker dan de doornen in zijn Hoofd, werd zijn Geest doorboord door alle slechte gedachten van de mensen.

BvdH 11 - 24 april 1915

Jezus zei mij: "Mijn dochter,

de pijnen die Ik tijdens de kroning met doornen geleden heb, zijn onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

Veel pijnlijker dan de doornen op mijn Hoofd,

werd mijn Geest doorboord door alle slechte gedachten van de mensen.

Geen enkele gedachte ontging mij. Ik voelde hen allemaal in Mij.

Ik voelde niet alleen de doornen, maar ook de afkeer van de zonde die deze doornen in Mij opwekten.

Ik keek naar mijn lieve Jezus en ik zag zijn heilig Hoofd omringd door doornen, die uit zijn binnenste kwamen.

Alle gedachten van de mensen waren in Jezus.

Zij gingen van Jezus naar de mensen en van de mensen naar Jezus.

Zij leken met elkaar verbonden. O, hoe leed Jezus!

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, enkel de zielen die in mijn Wil leven, kunnen Mij

- echt eerherstel brengen, en

- Mij van zulke scherpe doornen verlossen.

Zij leven immers in mijn Wil en mijn Wil is overal aanwezig.,

Zo bevinden deze zielen zich in Mij en in alle mensen.

Zij dalen neer in de mensen en stijgen op naar Mij.

Zij brengen Mij eerherstel en zij verlichten Mij.

In de geest van de mensen veranderen zij de duisternis in Licht."

"Deze tweede Kroning met doornen is voor Mij pijnlijker dan de eerste."

De 24 Uren van de Passie - Uur 18 - van 10 tot 11 uur

Jezus zegt mij:

"Om de hardheid van de harten te breken, wilde Ik een tweede keer gekroond worden, met een nog wreder Lijden dan de eerste keer, om zo de mensen tot Mij te trekken.

Ach, mijn kind, deze tweede kroning doet Mij veel meer pijn dan de eerste. Het is alsof mijn Hoofd in doornen zwemt.

Bij elke beweging die Ik maak of bij elke klap die Mij wordt toegebracht, beleef Ik evenveel keren een wrede dood.

Zo vergoed Ik voor hen die, in plaats van aan hun eigen heiliging te denken, hun tijd verspillen en mijn Genade verwerpen.

Intussen zucht Ik en verlang Ik vurig naar hun redding.

Ach, Ik doe alles om de mensen te beminnen
en zij doen alles om Mij te beledigen!

Laat Mij tenminste niet alleen in mijn Pijnen en in mijn Eerherstel!

De Doornen, doordrenkt van Mijn Bloed, zullen hen genezen.

BvdH 11 – 10 april 1914

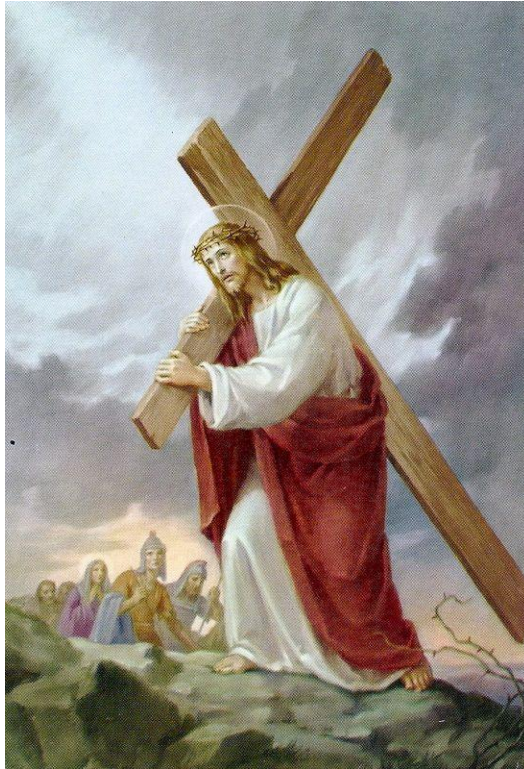
Jezus zegt:

"Dochter, deze doornen die mijn Hoofd doorgestoken hebben, zullen
- de arrogantie, de ijdelheid,
- de verborgen wonden van de mensen steken om de etter eruit te laten.

Deze doornen gedrenkt in mijn Bloed, zullen
- hen genezen en
- hen de kroon teruggeven die de zonde hen ontnomen had."

4. Jezus draagt het Kruis naar Golgotha

Jezus wordt belast met zijn kruis. Hij gaat naar Golgotha.
Hij ontmoet zijn Moeder. Zij neemt deel aan de Kruisweg van haar zoon.

Jezus draagt het Kruis

De 24 Uren van de Passie - Uur 18 - van 10 uur tot 11 uur.

Luisa schrijft:

Mijn Jezus, onverzadigbare Liefde,
ik zie dat U uzelf geen moment rust gunt.
Ik voel uw vurige verlangens naar Liefde. Uw Hart klopt hevig.
Bij elke Hartslag voel ik uw hevige Liefde en haar uitbarstingen.
U kan het Vuur dat U verteert niet bedwingen en U wordt moe.
U kreunt en U zucht.,

Elke druppel van uw Bloed roept: "Kruis!"

Al uw Pijnen, waarin U verdrinkt als in een immense Zee, **herhalen:**
"Kruis!"

En U roept uit: "O geliefd Kruis! Ik verlang zo vurig naar U.
u zal mijn kinderen redden, in u concentreer Ik al mijn Liefde!"

Mijn gekwelde Geliefde, als ik bij U ben voel ik me goed.
Ik zie dat uw vijanden U van een trap laten vallen en ik lijd met U mee.

Daarna brengen zij U haastig naar het Kruis, dat U met zo'n vurig
verlangen zoekt, en dat klaar staat.

Vol Liefde kijkt U ernaar. En liefdevol gaat U er met een zelfverzekerde
stap naartoe om het vast te nemen. Eerst geeft U het een kus.

Uw oneindig heilige Mensheid trilt van vreugde.
U kijkt ernaar en U meet de lengte en breedte ervan.

U geeft aan elk voldoende,
- om hem door het huwelijk met de Godheid te verbinden,
- om hem tot erfgenaam van het Koninkrijk van de Hemel te maken.

U kan de Liefde waarmee U ons bemint niet langer bedwingen
en U begint het kruis opnieuw te kussen.

U zegt: "*Geliefd kruis*, eindelijk kus Ik je. Jij bent het vurige Verlangen
van mijn Hart, het Martelaarschap van mijn Liefde.

Je hebt tot nu toe gewacht,
terwijl mijn Stappen altijd naar jou gericht waren.

Heilig Kruis, jij bent het doel van mijn Bestaan hier op aarde.

- In jou concentreer Ik mijn gehele wezen,
- in jou plaats Ik al mijn kinderen.

Jij zal
- hun leven, hun licht, hun verdediging,
- hun beschermer en hun kracht zijn.

Jij zal hen in alle dingen helpen en hen glorieus naar de Hemel brengen.

O Kruis, Zetel van Wijsheid,
- alleen jij zal de ware Heiligheid onderrichten,
- alleen jij zal de helden, de atleten, de martelaren, de heiligen vormen.

Mooi Kruis, jij bent mijn Troon.

Ik zal deze aarde verlaten, maar jij zal altijd van Mij zijn.

Ik geef je alle zielen als bruidsschat.

Bewaar hen voor Mij, red hen voor Mij.

Ik vertrouw hen aan jou toe!

U laat het kruis op uw zeer heilige Schouders plaatsen.

Ach, mijn Jezus, uw kruis is te licht voor uw Liefde.

Maar aan het gewicht ervan wordt dat van onze zonden toegevoegd,

- zo zwaar als de gehele aarde.

Mijn Geliefde, U voelt U verpletterd onder het gewicht van zoveel zonden.

Uw Ziel huivert van afschuw als U hen ziet.

En U voelt het verdriet bij elk van hen.

Uw Heiligheid wordt geschokt door zoveel lelijkheid.

Daarom, wanneer U het Kruis op uw Schouders neemt,

- wankelt U, bent U buiten adem,

- vloeit er dodelijk Zweet uit uw oneindig heilige Mensheid. (...)

Mijn Jezus, U bent opnieuw onder het kruis gevallen en U kreunt.

De soldaten vrezen dat U:

- onder het gewicht van zoveel Lijden en

- door het verlies van zoveel Bloed,

voortijdig zal sterven.

Niettemin slagen zij er met veel moeite in, met zweepslagen en schoppen, om U weer rechtop te helpen.

U herstelt:

- de herhaalde terugval in de zonde,

- de ernstige fouten begaan door verschillende groepen mensen.

U bidt voor de bekering van hardnekkige zondaars.

Mijn Liefde, ik begeleid U bij uw eerherstel en ik zie dat U stikt onder het enorme gewicht van het kruis. U beeft over uw gehele lichaam.

U krijgt voortdurend schokken en hierdoor dringen de doornen steeds dieper in uw Hoofd.

Het zware kruis dringt steeds dieper in uw Schouder.

Het veroorzaakt een Wonde die zo diep is dat het bot zichtbaar wordt.

Bij elke stap lijkt het alsof U sterft.
Dit maakt het U bijna onmogelijk om verder te gaan.
Maar uw Liefde, die alles kan, geeft U de kracht.

En terwijl het kruis in uw Schouder dringt,
verzoent U de verborgen zonden. (...)

Uit angst dat U onder het kruis zou sterven,
dwingen uw vijanden een man uit Cyrene om U te helpen het te dragen.

Hij doet dat met tegenzin, mopperend.
Hij helpt U niet uit liefde, maar omdat hij daartoe verplicht wordt.

In uw Hart weerklinken alle klachten van hen die zich niet bij het lijden
kunnen neerleggen. U herstelt hun opstandigheid, hun woede en hun
minachting voor het lijden.

Maar U bent nog veel bedroefder wanneer U ziet dat uw toegewijde zielen
U ontvluchten, degenen die U roept als metgezellen en helpers in uw
Lijden.

Wanneer U hen met pijn in uw armen sluit,
maken zij zich los om op zoek te gaan naar genoegens.
En zij laten U alleen achter in uw Lijden!

Mijn Jezus, terwijl ik samen met U eerherstel breng,
smee ik U mij in Uw Armen te sluiten.

Druk mij zo stevig tegen U aan dat ik aan elk leed dat U lijdt deelneem.
Dan zal ik door dit lijden gezuiverd worden.
En dan kan ik herstellen voor de mensen die U in de steek laten. (...)

De Heilige Maagd Maria ontmoet Jezus bij het dragen van het kruis.
De 24 Uren van de Passie - Uur 18 - van 10 uur tot 11 uur

Luisa schrijft: Jezus, mijn Leven, onder hevige pijnen, zijn uw vijanden
erin geslaagd U terug rechtop te laten staan.
U stapt wankelend en ik hoor uw hijgende Ademhaling.

Uw Hart klopt sneller en een nieuwe pijn doorboort U.
U schudt het Hoofd om het Bloed uit uw Ogen te verwijderen.

Angstig kijkt U om U heen.
Ach, mijn Jezus, ik begrijp het helemaal:

Uw Moeder, als een treurige duif, probeert U te zien.
Zij wil U nog een laatste woord zeggen en nog een laatste Blik van U ontvangen.

U ziet haar door de menigte heen dringen, vastbesloten om

- U te zien,
- U te omhelzen en
- U een laatste vaarwel te zeggen.

U voelt haar verscheurd Hart.
U lijdt bij het zien van haar dodelijke bleekheid, omwille van al uw Pijnen.
Wegens haar Liefde voor U, worden immers al uw Pijnen in haar weerspiegeld.

Als zij nog leeft, is dit enkel door een Wonder van uw Almacht.
U doet een stap naar haar toe om haar te ontmoeten,
maar het kost U veel moeite om een Blik met haar uit te wisselen!
Wat een doorboring van uw beide Harten!

De soldaten merken het op.
Zij verhinderen dat Moeder en Zoon met elkaar spreken.

Uw wederzijds Lijden is zo immens groot dat,
- versteend van pijn,
uw Moeder op het punt staat te bezwijken.

De trouwe Johannes en de heilige vrouwen ondersteunen haar.
U valt opnieuw onder het gewicht van het kruis.

Wat uw Moeder niet kan doen met haar lichaam omdat zij tegen gehouden wordt, doet zij met haar ziel:

Zij komt in U binnen en maakt zich de Wil van de Eeuwige eigen
Zij deelt al uw Pijnen, zij handelt als uw Moeder.
Zij kust U, beurt U op, helpt U.
En zij balsemt al uw Wonden met haar pijnlijke Liefde!

Mijn Jezus, overweldigd door pijnen,
ik verenig mij met uw bedroefde Moeder.

Ik wil al uw pijnen tot de mijne maken.
In elke druppel van uw Bloed en in elk van uw Wonden
wil ik voor U als een Moeder handelen.

Samen met haar en met U wil ik boete doen voor degenen
- die gevaarlijke ontmoetingen hebben,
- die zich blootstellen aan gelegenheden tot zonde.

**De Aanbidding van de Heilige Maagd Maria bij de ontmoeting met
Jezus tijdens de kruisdraging.**

BvdH 6 - 17 december 1903

Luisa (...) Ik zag Jezus, zeer kort, met het kruis op zijn Schouder terwijl Hij
zijn allerheiligste Moeder ontmoette.

Ik zei Hem: "Heer, wat deed uw Moeder op het ogenblik van deze zo
pijnlijke ontmoeting?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, zij verrichtte een eenvoudige en diepe
daad van Aanbidding.

Hoe eenvoudiger een daad is, hoe gemakkelijker hij God bereikt.
Door deze eenvoudige daad deed zij wat Ikzelf innerlijk deed.

Dat was Mij enorm aangenaam,
- meer dan wanneer zij iets groters gedaan had.

Echte Aanbidding bestaat hieruit:

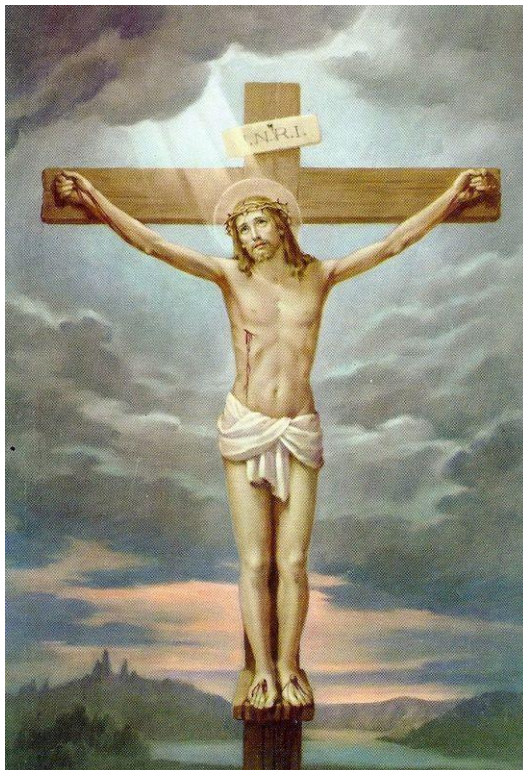
*De mens lost zich op in de goddelijke sfeer
en verenigt zich met God in alles wat Hij doet*

Denk je dat aanbidden met woorden terwijl de geest elders is
echte aanbidding is?

In dat geval is de wil ver van Mij verwijderd: men aanbidt Mij door één van
zijn vermogens te gebruiken terwijl de andere versnipperd zijn!
Nee, Ik wil alles voor Mij, alles wat Ik aan de mens gegeven heb.

Aanbidding is de grootste daad van verering die de mens Mij kan geven.

**5. Jezus wordt aan het Kruis genageld.
Hij sterft op het Kruis.**

Jezus wordt aan het kruis genageld. Na drie Uren van Doodsstrijd sterft Jezus in aanwezigheid van zijn Moeder.

De 24 Uren van de Passie- Uur 19 - van 11 uur tot 12 uur

Mijn Jezus,

intussen kijkt U naar het kruis dat Uw vijanden voor U klaarmaken.
U hoort de hamerslagen waarmee zij de gaten maken om de spijkers in te slaan die U gekruisigd zullen houden.

Uw Hart klopt zeer hevig. Er gaat een siddering doorheen.
Het verlangt er vurig naar om op dit bed te liggen,
- hoewel met onbeschrijfelijke pijn,
om de redding van onze zielen te bezegelen.

Ik hoor U al zeggen:

"Mijn liefde, lief Kruis, mijn kostbaar bed, u was mijn martelaarschap tijdens het leven, en nu bent u mijn rust.

**O Kruis, ontvang Mij spoedig in uw armen!
Ik wacht vol ongeduld.**

**Heilig Kruis, Ik kom op U om alles te volbrengen.
Vlug, Kruis! Vervul de vurige verlangens die Mij verteren
- om Leven te geven aan de zielen.
En die levens worden door u verzegeld, o Kruis.**

**Och, treuzel niet langer!
Ik kijk er naar uit om op u te rusten om het paradijs te openen voor al
mijn kinderen en om de hel te sluiten.
O Kruis, het is waar dat u mijn Martelaarschap bent,
maar binnenkort zult u ook mijn Overwinning
en mijn volledige Triomf zijn.**

**En door u zal Ik aan mijn kinderen overvloedige erfenissen,
overwinningen, triomfen en kronen geven."**

Wie kan alles zeggen wat mijn lieve Jezus tot het Kruis gezegd heeft!

Terwijl Jezus zo spreekt,
bevelen zijn beulen Hem op het kruis te gaan liggen.
Hij gehoorzaamt hen onmiddellijk.
Op deze wijze herstelt Hij onze ongehoorzaamheid.

**Mijn Liefde, laat mij U omhelzen vooraleer U op het kruis ligt,
- om U steviger aan mijn hart te drukken en
- om uw bloedende Wonden te kussen.**

**Lieve Jezus, luister, ik wil U niet verlaten.
Ik wil met U op het kruis liggen en eraan vastgenageld blijven.
Ware liefde verdraagt geen scheiding.
Vergeef de vrijmoedigheid van mijn liefde
en laat mij met U gekruisigd blijven. (...)**

Ah! Het is alsof mijn lieve Jezus mij zegt:

**"Mijn kind, je bent mijn Liefde vooruit. Dit is mijn Wil:
Dat allen die Mij liefhebben met Mij gekruisigd worden.
Ah! Kom en ga met Mij op het kruis liggen.**

**En Ik zal je Leven geven door Mijn Leven.
Je zult de geliefde van mijn Hart zijn!"**

(...)Mijn goede Jezus, ik zie dat uw vijanden
het zware hout van het Kruis optillen.
Zij laten het vallen in de daarvoor bestemde opening.

U, mijn zachte Liefde, U hangt tussen hemel en aarde.
Op dit plechtige moment, wendt U zich tot de Vader.
Met een zwakke stem **zegt U tot Hem:**

**"Heilige Vader,
hier ben Ik, beladen met alle zonden van de wereld.
Er is geen schuld die niet op Mij uitgestort is.
Laat daarom de gesels van uw Goddelijke Gerechtigheid
niet meer op de mensen vallen, maar op Mij, uw Zoon.**

**Lieve Vader, sta Mij toe
- om alle zielen aan dit Kruis te binden en
- om door mijn Bloed en Wonden,
voor iedereen vergiffenis te verkrijgen.**

**Lieve Vader, zie tot welke toestand Ik herleid ben!
Door dit Kruis, door dit Lijden, bewerk voor allen
een ware bekering, Vrede, Vergiffenis en Heiligheid. " (...)**

Mijn Jezus, U wil ons echter altijd verdedigen.
Met de overweldigende Kracht van uw Liefde dwingt U de Vader om naar
uw heilig Gelaat te kijken.
Het is bedekt met al deze beledigingen en vernederingen.

**U zegt Hem: "Mijn Vader,
stop uw woede tegen de arme mensheid, tegen mijn kinderen.**

**Veracht de arme mensen niet.
Wanneer U hen veracht, veracht U Mij.
Och, Bedaar!
Ik draag al deze beledigingen op mijn Gelaat.
Ik breng U eerherstel voor allen.**

***Mijn Vader,
bedaar uw woede tegen de arme mensheid.
Zij is blind en zij weet niet wat zij doet.
Kijk daarom goed naar Mij,
want Ik ben tot niets herleid voor hun redding.***

***Als U niet bewogen bent door medelijden met de ellendige mensheid,
laat dan mijn Gelaat,
- dat bedekt is met speeksel, bevlekt met Bloed,
- dat bleek en opgezwollen is door de vele slagen die Ik kreeg,
U tot medelijden bewegen.***

***Heb medelijden, Vader!
Ik was de mooiste van allemaal!
Nu ben Ik helemaal verminkt, zodat Ik Mijzelf niet meer herken.
Ik ben door iedereen verworpen.
Daarom wil Ik koste wat het kost de arme mens redden (...)***

***Mijn gekruisigde Jezus,
bij uw zo grote Liefde en uw zo groot Lijden,
geeft de mens zich nog niet over.***

Integendeel, hij veracht U. Hij begaat zonde na zonde.
Hij pleegt enorme heiligschennissen, moorden, zelfmoorden, gevechten,
fraude, bedrog, wreedheden en verraad.
Ah! Al deze slechte daden wegen zeer zwaar op de arm van uw hemelse
Vader.
De Vader kan het gewicht van zoveel zonden niet langer verdragen.
Hij staat op het punt om vernietiging te zenden op de aarde.

***Mijn Jezus, om de mens aan de goddelijke Woede te onttrekken,
helpt U het gewicht te ondersteunen met uw Armen.
U ontwapent Hem.
En U voorkomt dat zijn Gerechtigheid zijn gang gaat.***

U wil Hem bewegen tot medelijden met de ellendige mensheid.
U wil Hem vertederen en **U zegt Hem** met een indringende Stem :

***"Vader, kijk naar deze gescheurde Handen
en de nagels die hen doorboren.***

***In deze Handen voel Ik het verschrikkelijke Lijden
dat al deze slechte werken Mij bezorgen.***

***Bent U niet tevreden, Vader, met al mijn Pijnen?
Ben Ik niet in staat om U voldoening te schenken?
Ja, mijn ontwrichte Armen zullen altijd kettingen zijn
- die de arme mensen aan Mij binden,
zodat zij Mij niet ontsnappen,
- behalve zij die Mij met geweld zullen verlaten.***

***Mijn Armen zullen liefdevolle koorden zijn
- die U vastbinden, lieve Vader,
om te voorkomen dat U de arme mensen vernietigt.
Integendeel, Ik zal U steeds dichterbij hen brengen,
zodat U uw Genade over hen kan uitstorten!”***

(...) *Mijn Jezus*, om de goddelijke Vader te kalmeren,
laat U Hem uw heilige Mensheid zien,
- verscheurd, ontwricht en gruwelijk gemarteld.
U toont Hem uw doorboorde Voeten,
verwongen door het geweld van het Lijden.

Ik hoor **uw Stem**, ontroerender dan ooit.
Door de kracht van uw Liefde en van uw Lijden,
wil zij de mens overwinnen en triomferen over het Vaderlijk Hart:

***"Mijn Vader, bekijk Mij van het Hoofd tot de Voeten.
Er is niet één deeltje in Mij dat nog heel is.
Ik heb geen plaats meer waar Ik andere wonden kan openen
en Mij andere pijnen kan laten toebrengen.***

***Als U bij dit Liefdesschouwspel niet bedaat,
wat kan U dan nog kalmeren?***

***O mensen, als jullie je niet overgeven bij zoveel Liefde
welke hoop is er dan om jullie tot bekering te brengen?***

***Mijn Wonden en mijn Bloed zullen altijd wegen zijn
- die vanuit de Hemel,
Genaden van berouw, vergeving en medelijden***

**- zullen doen neerdalen
voor de arme mensheid op de aarde!”**

(...) *Mijn gemartelde Jezus,*
ik zie dat uw zeer heilige Mensheid aan het sterven is,
- niet omdat dit het beste is voor Uzelf,
- maar om onze Verlossing te voltooien.

U hebt goddelijke Hulp nodig!
U werpt Uzelf in de armen van uw Vader
en U vraagt Hem om Hulp en Bijstand.

Oh! hoe is de Goddelijke Vader geschokt bij het zien van
- het verschrikkelijke Lijden van uw Mensheid, en
- de verschrikkelijke vernieling die de zonde aangericht heeft
op uw zeer heilige Ledematen!

Om de vurige verlangens van uw Liefde te vervullen,
- drukt Hij U tegen zijn Vaderlijk Hart, en
- Hij geeft U de nodige Hulp om onze Verlossing te voltooien.

Terwijl Hij U omarmt,
herhalen zich in uw Hart, met een sterkere kracht :
- de slagen van de nagels,
- de striemen van de zweepen,
- het scheuren van uw Wonden,
- de prikken van de doornen.

Oh! Hoe is de Vader hierdoor getroffen!
Hoe verontwaardigd is Hij als Hij ziet dat al deze Pijnen,
- die zelfs tot diep in uw Hart gevoeld worden,
U aangedaan worden door zielen die aan U toegewijd zijn!

En in Zijn lijdens zegt Hij:

***"Is het mogelijk, mijn Zoon, dat zelfs een deel van de door U
uitverkoren zielen niet volledig met U is?***

***Integendeel, het lijkt erop dat deze zielen in Uw Hart binnendringen
om U verdriet te doen en om U een nog pijnlijkere dood te bezorgen.***

En wat erger is,

al dit leed dat zij U bezorgen is bedekt met huichelarij.

Ah! Zoon, Ik kan mijn verontwaardiging over de ondankbaarheid van deze zielen, die Mij meer kwellen dan alle andere mensen samen, niet langer bedwingen!"

Maar U, mijn Jezus, triomfeert over alles.
U verdedigt zelfs deze zielen. Door de immense Liefde van Uw Hart overwint U de golven van bitterheid en de Wonden die zij U geven.

En om de Vader tevreden te stellen, **zegt U tot Hem:**

**"Mijn Vader, kijk naar mijn Hart:
mogen al deze pijnen U tevredenstellen.**

**En hoe wreder zij zijn,
hoe krachtiger zijn zij voor uw Vaderlijk Hart
om Genaden, Licht en Vergeving te verkrijgen.**

**Mijn Vader, wijs hen niet af. Zij zullen mijn verdedigers zijn,
die mijn Leven op aarde zullen verderzetten.**

**Meest liefdevolle Vader, bedenk:
- dat mijn Mensheid nu het hoogtepunt van zijn Lijden bereikt heeft,
en
- dat mijn Hart ook verscheurd wordt door de Bitterheid,
de intieme Smarten en de ongekennde Pijnen
die Ik vierendertig jaar lang geleden heb,
vanaf het eerste ogenblik van mijn Incarnatie.**

**U kent de intensiteit van deze innerlijke bitterheid!
De krampen waren zo wreed dat zij Mij op elk moment hadden doen
sterven, als onze Almacht Mij niet ondersteund had,
om mijn Lijden te verlengen tot deze extreme Doodstrijd.**

**Ah! Tot nu toe heb Ik U alle Pijnen van mijn heilige Mensheid
aangeboden
- om uw Gerechtigheid die op iedereen weegt te milderen, en
- om uw zegevierend medelijden over allen te laten neerdalen.**

**Nu toon Ik U mijn Hart dat bedrukt is, gebroken door de Pijnen van
alle momenten van mijn sterfelijk Leven, vooral door de**

heiligschennissen van de aan Ons toegewijde zielen.

Kijk ernaar, lieve Vader:

Dit is het Hart

- dat U heeft liefgehad met een oneindige liefde,
- dat altijd brandde van Liefde voor mijn broeders, uw kinderen in Mij.

Dit is het gulle Hart waarmee Ik zoveel geleden heb om U volledige voldoening te geven voor alle zonden van alle mensen.

Heb medelijden met zijn vernieling, zijn constante zorgen, zijn angsten, zijn moeheid, zijn droefheid bij de dood!

Mijn Vader, elke Harts slag wilde

- uw Glorie, tegen de prijs van zoveel Pijn en mijn Bloed, en
- de redding van mijn broeders.

Kijk naar mijn bedrukt Hart, met zijn vurige smeekbeden, zijn gekreun, zijn zuchten, zijn smarten.

Vierendertig jaar lang,

heb Ik geweend en uw Medelijden gevraagd voor iedereen.

Mijn vader, U hebt altijd naar Mij geluisterd.

Ik dank U telkens opnieuw, oneindig maal.

Maar kijk naar Mij Vader:

de smarten van mijn Hart kunnen niet gemilderd worden als er ook maar één ziel aan zijn Liefde ontsnapt.

Want Wij beminnen één enkele ziel

zoals Wij alle zielen samen beminnen.

Moet Ik mijn laatste adem uitblazen op dit pijnlijke schavot, terwijl Ik zelfs aan Ons toegewijde zielen ellendig zie verloren gaan?

Ik sterf in een zee van pijn en smart voor de ongerechtigheid en het eeuwig verlies van de ontrouwe Judas:

zo hard en ondankbaar verwierp hij al mijn liefdevolle en delicate attenties.

Hij profiteerde ervan om priester te worden, bisschop, zoals mijn andere apostelen.

Ach, Vader, deze afgrond van pijn is genoeg!

Ik zie zoveel zielen, door Ons uitverkoren voor het priesterschap. Zij willen Judas imiteren, sommigen meer, anderen minder!

Help Mij, Vader, help Mij!

Ik kan al deze pijnen niet verdragen.

Kijk: elke vezel in mijn Hart is meer gekweld als alle kwellingen van mijn goddelijk Lichaam samen.

Bemerk dat al het Bloed dat Ik vergiet meer uit mijn Hart vloeit, dan uit mijn andere Wonden.

Het is onder de druk van de Liefde en de Pijnen.

Heb medelijden, Vader, heb medelijden!

Niet met Mij, die eindeloos wil lijden voor de arme zielen, maar heb medelijden met alle zielen,

- vooral met de mannen en de vrouwen,

die geroepen zijn om zich aan Ons toe te wijden.

Luister, mijn Vader, mijn Hart staat op het punt het leven te verliezen.

Het versnelt zijn vurige slagen en het roept uit:

“In ruil voor al mijn Lijden vraag Ik U doeltreffende Genaden van berouw en ware bekering voor al deze ongelukkige zielen!

Laat geen van hen Ons ontsnappen!”

Mijn Vader,

Ik heb dorst. Ik heb dorst naar alle zielen, vooral naar deze.

Ik verlang vurig om meer te lijden voor elk van deze zielen.

Ik heb altijd uw Wil gedaan, Vader.

Dit is mijn Wil, die ook de Uwe is!

Laat dit alles volmaakt gebeuren uit Liefde voor Mij, uw geliefde Zoon,

"in wie U al uw welbehagen gevonden hebt".

Mijn gekruisigde Geliefde,

in naam van alle voorbije, huidige en toekomstige generaties,

- samen met uw Moeder en met alle engelen-, buig ik mij voor U neer.

En wij zeggen U: "Wij aanbidden U, O Christus, en wij zegenen U, want U hebt door uw heilige Kruis de wereld verlost!"

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, help Mij! Ik kan het niet meer verdragen.
Mijn Vlammen verslinden Mij. Laat Mij je hart verruimen om er mijn
verworpen Liefde in te leggen en ook het verdriet van mijn eigen Liefde.
Ah! De Pijnen van mijn Liefde overtreffen al mijn Pijnen tezamen." (...)

Hij zei mij: "Dochter van mijn Hart, Ik wilde mijn Liefde en mijn Pijn die Ik
in jou gelegd heb, verzegelen, om je te laten voelen hoe verschrikkelijk de
pijn is van belemmerde Liefde, van afgewezen Liefde.

Mijn dochter, geduld! Je zal veel lijden. Dit is de hevigste pijn.
Maar jouw Jezus, jouw Leven wil deze verlichting van jou."

Toen zij Mij kruisigden,
hebben ze Mij aan het Kruis zodanig uitgerokken,
- dat dit al mijn zenuwen verscheurde,
zodanig dat Ik hen voelde knakken en verdraaien.

De zenuwen van mijn Keel leden nog meer pijn en scheuren,
zodanig dat Ik Mij verstikt voelde.
Het was de schreeuw van de mensheid, ondergedompeld door passies,
die mijn Keel omklemde en Mij overspoelde met pijn.

Mijn Pijn was verschrikkelijk en afschuwelijk. Ik voelde hoe de zenuwen
en de botten van mijn keel uitgerokken werden,
zodanig dat Ik alle zenuwen voelde knakken van mijn Hoofd, van mijn
Mond en zelfs van mijn Ogen.

De spanning was zo groot dat Ik bij elke kleine beweging
een dodelijke pijn voelde.
Ik kronkelde zo erg dat Ik op een afschuwelijke manier tegen het Kruis
beukte, zodanig dat zelfs de vijanden verschrikt waren.

Daarom herhaal Ik je: moed!
Mijn Wil zal je Kracht geven voor alles."

De Goddelijke Wil volbrengt de volledige kruisiging in de ziel.

BvdH 12 - 15 mei 1920

Jezus zei mij: "Mijn dochter, mijn kruisiging was volledig.

En weet je waarom?

Omdat zij gebeurde in de Eeuwige Wil van mijn Vader.

In deze Wil werd het Kruis zo lang en zo breed, om alle eeuwen te omvatten. Het drong door in elk hart, in het verleden, heden en toekomst, zodanig dat Ik gekruisigd bleef in het hart van elke mens.

Deze Goddelijke Wil sloeg spijkers door geheel mijn Innerlijk: in mijn Verlangens, in mijn Affecties en in mijn Hartslagen.

Ik kan zeggen dat Ik geen eigen leven had,
maar het Leven van de Eeuwige Wil,
- dat alle mensen in Mij omvatte en
- dat Mij voor allen wilde laten antwoorden.

Mijn Kruisiging kon nooit volledig zijn en zo ruim om alles te omvatten,
als de Eeuwige Wil niet de Acteur was geweest.
Ik wil dat de kruisiging ook in jou volledig is en zich uitstrekt over allen.

Dit is de reden van de voortdurende oproep in mijn Wil.

Ik wil je aansporen

- om de gehele menselijke familie
bij de Allerhoogste Majesteit te brengen en
- om in naam van allen de daden te verrichten die zij niet doen,
en die zij zouden moeten doen.

Jezelf vergeten en gebrek aan zelfreflectie, zijn niets anders dan de spijkers die mijn Wil geslagen heeft.

Mijn Wil kan geen kleine, noch onvolledige werken volbrengen.

Hij plaatst Zichzelf als een kroon rond de ziel.

Hij wil haar in Zichzelf.

Hij verspreidt haar binnen de gehele sfeer van zijn Eeuwige Wil,
en Hij legt de stempel van zijn voltooiing op haar.

Mijn Wil

- ledigt het innerlijk van de mens van alles wat menselijk is, en
- plaatst in haar alles wat Goddelijk is.

Om zekerder te zijn, blijft Hij haar gehele innerlijk verzegelen met evenveel nagels als menselijke handelingen leven kunnen hebben in de mens, om deze te vervangen door evenveel Goddelijke Handelingen. Op deze manier komt de echte kruisiging in haar tot stand, niet gedurende een tijd, maar voor haar gehele leven."

De Agonie in de hof van Gethsemani was speciaal bedoeld om stervenden te helpen. De Agonie op het kruis was bedoeld als hulp op het laatste moment, bij de allerlaatste ademtocht.

BvdH 9 – 4 juli 1910

De Heer zei mij: "Mijn dochter, Ik wilde de Agonie in de Hof van Olijven op een speciale manier ondergaan om alle stervenden te helpen om goed te sterven.

Je ziet goed hoe mijn Doodsstrijd overeenkomt met de doodsstrijd van de christenen: terneergeslagenheid, droefheid, angst, bloedzweet. Ik voelde de dood van allen en van ieder, alsof Ik werkelijk voor ieder afzonderlijk stierf. Zo voelde Ik in Mij het verdriet, de smart, de angst van ieder. En aan allen verleende Ik met de Mijne, hulp, troost en hoop.

Ik voelde hun dood in Mij, opdat zij de Genade zouden krijgen om allen in Mij te sterven, als in één adem, in mijn Adem, en om hen onmiddellijk zalig te maken met mijn Godheid.

De Doodsstrijd in de Hof van Olijven was op een speciale manier voor de stervenden, de Doodsstrijd op het kruis was voor de hulp van het laatste moment, vlak voor de laatste adem.

Beide zijn een doodsstrijd, maar de ene verschilt van de andere:

De Agonie in de Hof was vol verdriet, angsten en terreur.

De Agonie op het Kruis was vol vrede, onverstoorbare kalmte. (...)

5e Woord van Jezus aan het Kruis: “Sitio” – “Ik heb dorst”

BvdH 9 - 4 juli 1910

Als Ik uitriep dat Ik dorst had, dan was het een onverzadigbare dorst, opdat allen hun laatste adem in de Mijne zouden uitademen.

Toen Ik zag dat velen uit mijn laatste Adem ontsnapten, riep Ik uit pijn “**sitio**”, en deze “**sitio**” roep Ik nog steeds uit naar iedereen, als een *bel aan de deur van elk hart*:

"Ik dorst naar jou, o ziel. Verlaat Mij niet, maar ga in Mij binnen en adem je laatste adem uit in Mij".

De Dood van onze Heer was noodzakelijk. *BvdH 24 - 12 april 1928*

Jezus zegt: “De mens verwierp mijn Wil en hij vormde het rijk van zijn kwalen, zijn zwakheden, zijn hartstochten en ellende.

Ik wou naar de aarde komen, zoveel lijden, toestaan dat
- mijn Mensheid gefolterd werd,
- mijn Vlees verscheurd werd en bedekt met Wonden,

Ik wou zelfs sterven om door mijn Lijden en mijn Dood het Koninkrijk te vormen dat tegengesteld is aan het rijk van het kwaad dat de mens opgebouwd had.

Om een koninkrijk te bouwen is één daad onvoldoende.
Er zijn er vele, zeer vele, nodig.
Hoe meer daden, hoe groter en glorieuzer dit koninkrijk is.

Mijn Dood was dus noodzakelijk voor mijn Liefde.
Hij vertegenwoordigde de kus van het Leven voor de mensen.

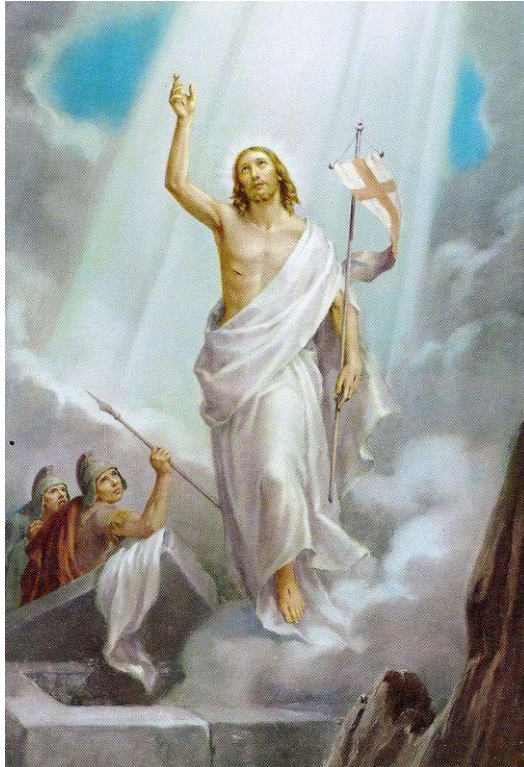
En uit mijn Wonden moesten alle Weldaden voortkomen om het Koninkrijk van hun Goed te vormen.

Je kan zeggen
- dat mijn Wonden de Bronnen zijn van alle Goeds en
- dat mijn Dood de Bron is waaruit het Leven voor iedereen voortkomt.

IV. De Glorievolle Geheimen

1. De Verrijzenis van Jezus.

Op Paasochtend staat Jezus op, verheerlijkt en onsterfelijk.
De Poorten van de Hemel zijn terug geopend.

De overwinning op de dood. De opstanding.

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. Dag 28

Tijdens de drie dagen na zijn Begrafenis, voelde ik zo'n sterk verlangen om Hem te zien verrijzen. In mijn vurige Liefde *bleef ik herhalen:*

"Sta op, mijn Glorie! Sta op, mijn Leven!"

Mijn verlangens waren zo intens, mijn verzuchtingen zo vurig, zodanig dat ik mij verteerd voelde.

Intussen zag ik dat mijn lieve Zoon in triomf uit de limbus kwam, vergezeld door een grote menigte zielen, en zich naar het graf begaf.

Het was de dageraad van de derde dag.

Zoals de gehele natuur over Hem geweest had, zo verheugde zij zich nu.

Zo zeer zelfs, dat *de zon* haar koers vervroegde,
om aanwezig te zijn bij de Verrijzenis van mijn Zoon.

O Wonder! Vooraleer Hij verrees, toonde Hij die menigte zielen zijn meest heilige Mensheid: bloedend, gewond, verminkt, zoals Hij was toegetakeld uit Liefde voor hen en voor allen. Allen waren ontroerd. Zij bewonderden zijn overmatige Liefde en het grote Wonder van de Verlossing.

Nu, mijn kind, hoe graag wou ik dat je aanwezig was, op het ogenblik dat mijn Zoon verrees. Hij was één en al Majesteit.
Zijn Godheid, verenigd met zijn Ziel verspreidde zeeën van Licht en betoverende Schoonheid, die Hemel en aarde vulden.

Hij was Overwinnaar.

Met zijn Macht, beval Hij aan zijn dode Mensheid:

- om zijn Ziel opnieuw te ontvangen, en
- om op te staan, triomfantelijk en glorievol, tot onsterfelijk Leven.

Wat een plechtige Daad! Mijn lieve Jezus zegevierde over de Dood.
En ***Hij zei: "Dood, jij zal niet langer dood zijn - maar Leven."***

Met deze triomferende Daad, bevestigde Hij dat Hij Mens en God was.
Met zijn Opstanding, bevestigde Hij

- zijn Leer, zijn Wonderen, het leven van de Sacramenten, en
- het gehele Leven van de Kerk.

Hij verkreeg de triomf over de menselijke wil,
die verzwakt was en bijna uitgeblust in het goede,
om het Leven van de Goddelijke Wil, die de mens de volheid van Heiligheid en van alle Goeds bracht, *over hem te laten zegevieren*.

Tegelijkertijd, legde Hij door zijn Opstanding, het Zaad in de lichamen van de Opstanding tot eeuwige Glorie.

Mijn kind, de Verrijzenis van mijn Zoon

- omsluit alles, zegt alles, bevestigt alles, en
- is de meest plechtige Daad, die Hij verrichtte uit Liefde voor de mensen.

De Verrijzenis van onze Heer was noodzakelijk.

BvdH 24 - 12 april 1928

Mijn Dood was noodzakelijk voor Mijn Liefde,
maar mijn Verrijzenis was het ook.

Door zijn eigen wil te doen, verloor de mens immers het leven van mijn Wil.
Door Zelf te verrijzen, maakte Ik niet alleen de Verrijzenis van de lichamen
mogelijk, maar ook de verrijzenis van het Leven in mijn Wil.

Indien Ik niet opnieuw tot leven gekomen was,
had de mens niet kunnen terugkeren in mijn FIAT.
Nu bezat hij echter de deugd, de band van de verrijzenis in de Mijne.

Indien Ik dit op dat ogenblik niet gedaan had, terwijl Ik dat wel kon,
dan zou mijn Liefde onvolledig geweest zijn. Dan was Ik in het harde
martelaarschap van een onvoltooide Liefde gebleven.

Als de ondankbare mens vervolgens geen gebruik maakt van alles
wat Ik volbracht heb, dan is dat een verlies voor hem.
Mijn Liefde bezit en geniet immers haar volledige triomf."
De ware Verrijzenis ligt in deze in de Goddelijke Wil.
Aan degene die in Hem leeft, wordt niets geweigerd.

Mijn dochter, mijn Verrijzenis heeft aan alle mensen het recht gegeven om in Mij tot een nieuw Leven herboren te worden.

BvdH-36-20 april 1938

Mijn Verrijzenis was de bevestiging, het zegel van mijn gehele Leven,
Werken, Woorden en Komst op aarde, om Mij aan allen en aan elk
afzonderlijk te geven, als Leven dat hun toebehoort.

Mijn Verrijzenis was de triomf van alle mensen en de nieuwe verovering die
ieder ontving, van Hem die voor allen stierf om hen het leven te geven en
om hen te doen herboren worden in mijn Verrijzenis.

Maar wil je weten wat de ware opstanding van de mens betekent?
Dat is niet aan het einde van zijn dagen, maar terwijl hij nog op aarde leeft.

Elk die in mijn Wil leeft, wordt herboren in het Licht.

En hij kan zeggen: “Mijn nacht is voorbij”. Deze mens herrijst in de Liefde van zijn Schepper, zodat koude en sneeuw voor hem niet meer bestaan. Hij voelt de glimlach van de hemelse Lente.

Hij herrijst tot heiligheid die zwakheden, ellende en hartstochten verdrijft. Hij herleeft in alles wat hemels is.

En als hij naar de aarde, de hemel of de zon kijkt, ziet hij deze om de Werken van haar Schepper te vinden en om Hem te kunnen vertellen over zijn glorie en zijn lange liefdesgeschiedenis.

Hij die in mijn Wil leeft, kan zeggen, zoals de Engel aan de vrome vrouwen toen ze naar het graf kwamen: “Hij is verrezen. Hij is hier niet meer.”

De mens die in mijn Wil leeft, kan hetzelfde zeggen:
“Mijn wil is niet meer bij mij. Hij is verrezen in het Fiat.”

En als de omstandigheden van het leven, de ellende en het lijden de mens omringen alsof zij de wil van de mens zoeken, kan hij antwoorden:

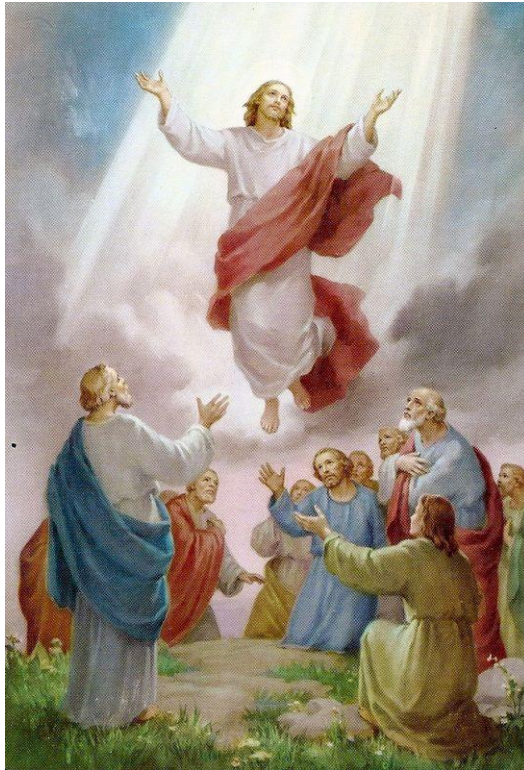
“Mijn wil is verrezen. Ik heb hem niet meer in mijn macht.
In plaats daarvan heb ik de Goddelijke Wil.
En met zijn Licht wil ik alle dingen om mij heen verlichten:
- de omstandigheden, het lijden
om er evenzovele goddelijke veroveringen van te maken.

Wie in onze Wil leeft, vindt het Leven in de Daden van zijn Jezus.
En onze werkzame, overwinnende en triomferende Wil
- stroomt steeds in dit Leven en
- schenkt ons zoveel Glorie dat de Hemel deze niet kan bevatten.

Leef daarom altijd in onze Wil.
Als je onze Triomf en onze Glorie wil zijn, verlaat Hem dan nooit.

2. De Hemelvaart van Jezus

Veertig dagen na zijn Verrijzenis stijgt Jezus op naar de Hemel, in aanwezigheid van zijn Moeder, zijn apostelen en zijn leerlingen.

Jezus vertrekt naar de Hemel.

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil – 29e dag

Lieve dochter,

mijn geliefde zoon Jezus bleef na zijn Verrijzenis veertig dagen op aarde. Hij verscheen vaak aan de apostelen en de leerlingen om hen te sterken in het geloof en in de zekerheid van zijn Verrijzenis.

Wanneer Jezus niet bij zijn apostelen was, was Hij bij zijn Moeder in het Cenakel, omringd door de zielen die uit de limbus gekomen waren.

Toen de veertig dagen voorbij waren, onderwees Jezus zijn apostelen. Hij liet hen zijn Moeder na als gids en lerares. Hij beloofde hen de komst van de Heilige Geest.

Toen zegende Hij hen allen en steeg op naar de Hemel, vergezeld door de menigte zielen die uit de limbus gekomen waren.

Alle aanwezigen, zeer velen, zagen Hem opstijgen. Toen Hij hoog in de hemel was, onttrok een wolk van Licht Hem aan hun bliken.

Uw Moeder volgde Hem naar de Hemel.
Zij was aanwezig bij het grote Feest van de Hemelvaart.
Het Hemelse Vaderland was mij niet onbekend.
En zonder mij zou het feest van mijn Zoon die naar de Hemel was opgestegen was, niet volledig geweest zijn.

Nu, lieve dochter, een kort woordje voor jou.
Alles wat je hebt gehoord en bewonderd,
was niets anders dan uitingen van de Kracht van de Goddelijke Wil,
die in mijn Zoon en in mij werkzaam is.

Daarom verlang ik zozeer dat het Leven van de Goddelijke Wil
- in jou aanwezig is en daar volledig werkzaam is.
Iedereen heeft Hem in zich, maar de meesten onderdrukken Hem
door het in dienst te houden van zichzelf.
Hij zou in hen Wonderen van Heiligheid en Genade kunnen verrichten
en Hij zou Werken kunnen volbrengen die zijn Macht waardig zijn.

Hij wordt gedwongen om met gekruiste armen te blijven staan.
Wees dus aandachtig en laat de Hemel van de Goddelijke Wil
- zich in jou uitstorten, en
- met zijn Macht doen wat Hij wil, zoals Hij dat wil.

Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan met Jezus zeggen:

“Ik ga weg en ik blijf.”

BvdH 35 - 24 januari 1938

Jezus zegt aan Luisa: “Dochter van mijn Wil,
Toen Jezus uit de Hemel naar de aarde kwam, **heeft Hij gezegd:**
“Ik ga weg en ik blijf”.
En toen Hij naar de Hemel opsteeg, zei Hij: **“Ik blijf en ik ga weg”**.
Mijn Woord herhaalt zich, terwijl het als Sacrament in de mensen neerdaalt:
“Ik ga weg en ik blijf in de tabernakels”.

Op dezelfde manier kan de mens die in mijn Wil leeft,
mijn Woord in al zijn daden herhalen.

Zodra hij zijn handeling begint, wordt zijn Jezus in deze handeling
gevormd. Mijn Leven heeft de Kracht om zich te vermenigvuldigen in het
oneindige, zo dikwijls Ik dat wil.

Daarom kan hij in alle waarheid zeggen: "Ik ga weg en ik blijf.

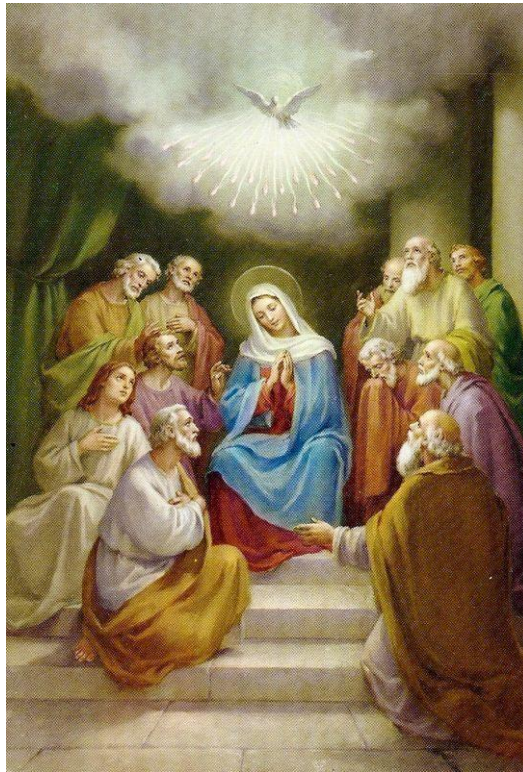
Ik ga naar de Hemel

- om Hem te verheerlijken,
 - om mijn vaderland te bereiken en
 - om mijn geliefde Jezus bekend te maken aan allen die ik in mijn
handeling ingesloten heb,
- zodat elk kan genieten van zijn Aanwezigheid en Hem beminnen.

Ik blijf op aarde, als Leven, als steun en verdediging van al mijn broers en
zussen. Welke Schoonheid in een daad die in mijn Wil volbracht is!"

3. De nederdaling van de Heilige Geest

Tien dagen na de Hemelvaart van Onze-Lieve-Heer daalt de Heilige Geest in de vorm van vlammen neer op de Maagd Maria en de Apostelen.

Maria, Boot van de nieuwe Kerk, onderwijst de apostelen.

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Dag 30

“Nadat mijn Zoon naar de Hemel was omhooggestegen, bleef ik samen met de Apostelen in het cenakel en wachtte op de uitstorting van de H. Geest. Wij baden samen en zij omringden mij als een kroon. Zij deden niets zonder mijn advies.

Telkens ik sprak om hen te onderrichten of een anekdote uit het leven van mijn Zoon te vertellen, die zij niet kenden, bv de details van zijn Geboorte, zijn kindertranen, zijn liefdevolle aard, de gebeurtenissen in Egypte, de vele wonderen tijdens het verborgen leven in Nazareth...luisterden zij zeer aandachtig.

Zij waren zeer ontroerd bij het horen van zovele verrassende details en zovele onderrichtingen die Hij mij gegeven had voor hen.

Mijn Zoon had immers weinig of niets van Zichzelf aan de apostelen verteld. Hij gaf mij de opdracht om hen te laten weten hoe zeer Hij hen had liefgehad en al de details te vertellen die enkel zijn Mama kende...

Mijn dochter, ik was tussen de apostelen meer als de zon die hen verlichtte. Voor hen was ik het Anker, het Stuur, de Ark, waar zij toevlucht en veiligheid vonden in elk gevaar. Ik kan zeggen:

- dat de jonge kerk op mijn moederlijke knieën geboren is,
- dat mijn armen de Ark vormen, waarin ik hen naar een veilige haven bracht en nog altijd breng.”

Toen brak het moment aan waarop de Heilige Geest neerdaalde, zoals mijn Zoon hun beloofd had. Wat een transformatie volgde daarop!

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Dag 30

“Intussen kwam de dag dat de H. Geest, zoals door mijn Zoon beloofd, neerdaalde in het cenakel. *Wat een verandering gebeurde op deze pinksterdag, mijn dochter!*

Nauwelijks daalde de H. Geest op hen neer of zij verkregen nieuwe Kennis, onoverwinnelijke Sterkte, brandende Liefde. Een nieuw leven begon in hen en maakte hen onbevreesd en moedig.

Zij trokken rond in de ganse wereld om de Verlossing bekend te maken en hun leven te geven voor hun Meester. Ik bleef bij de geliefde Johannes. En toen de storm van de vervolging begon was ik gedwongen Jerusalem te verlaten.

Mijn liefste dochter, ik ben nog altijd de Lerares in de Kerk. *Alles is haar door mij geschonken. Ik kan zeggen dat ik mij volledig inzet voor mijn kinderen en dat ik hen voed met mijn moedermelk.* In deze tijden wil ik hen een gans speciale blijk van Liefde geven en hen tonen *hoe mijn ganse leven gestalte kreeg in het Rijk van de Goddelijke Wil.*

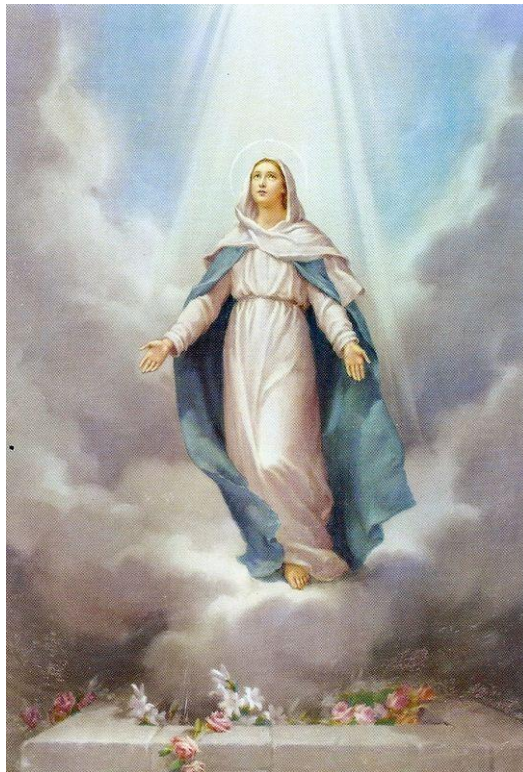
Daarom nodig ik je uit om op de knieën en in de armen van je mama te komen, ***die je zoals in een ark in veiligheid zal laten leven in de zee van de Goddelijke Wil. Een grotere genade kan ik je niet schenken!*** “

4. De Opname van de Heilige Maagd Maria in de Hemel.

Maria, de Moeder van God, is met lichaam en ziel in de Hemel.
Daar regeert zij glorievol samen met haar Zoon.

Overgang van de aarde naar de Hemel. Glorievolle intrede in de Hemel. De Hemel en de aarde vieren Feest.

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Dag 31

“Ik ademde mijn laatste ademtocht uit in de oneindigheid van de Goddelijke Wil, uit zuivere Liefde. En mijn Zoon ontving mij in zijn Armen en bracht mij naar de Hemel in het midden van de Koren van de Engelen die hun Koningin huldigden. “

Ik ga je vertellen over mijn reis van de aarde naar de Hemel.
Op die dag stopte ik met het vervullen van de Goddelijke Wil op de aarde.
Ja, in mijn gehele leven was er geen ademtocht, geen hartslag, geen stap
waaraan het Goddelijk Fiat niet deelnam met zijn volledige Daad.

Dit sierde, verrijkte en heiligde mij zozeer dat zelfs de engelen verwonderd waren.

Vooraleer ik opgenomen werd in de Hemel, ben ik met mijn geliefde Johannes naar Jeruzalem teruggekeerd. Het was de laatste keer dat ik in een sterfelijk lichaam op de aarde reisde.

En de ganse schepping wierp zich als bij intuïtie aan mijn voeten neer, ook de vissen in de zee waarover ik voer en ook de kleinste vogeltjes. Allen wilden de Zegen ontvangen van hun Koningin. En ik zegende hen en gaf hen de laatste afscheidsgroet.

Zo kwamen wij aan in Jeruzalem en ik trok mij terug op een afgelegen plaats, waar Johannes mij heenbracht. Ik bleef daar zonder deze nog te verlaten...

Gezegend kind, weet dat ik in mezelf een zo groot liefdes-martelaarschap begon te voelen, een zo vurig verlangen om met mijn Zoon in de Hemel verenigd te worden. Ik werd erdoor verteerd. Ik werd ziek van Liefde en verloor het bewustzijn door de zo sterke Liefde.

Ik had voordien nooit enige ziekte gekend, noch de kleinste ongesteldheid. Ik was immers ontvangen zonder erfzonde en mijn menselijke natuur leefde in de Goddelijke Wil. Hierdoor was het zaad van het natuurlijk kwaad niet aanwezig.

Het lijden dat ik kende, was enkel bovennatuurlijk. En deze pijnen lieten mij toe om vele kinderen in veiligheid te brengen in mijn Hart. Onvruchtbaarheid was Mij onbekend ...

Ik was gedurende mijn gehele leven wel begeleid door Lijden, maar deze Pijnen waren allen van bovennatuurlijke aard. Zij betekenden voor je hemelse Mama triomfen en eerbetuigingen. Zij bewerkten dat mijn Moederschap niet onvruchtbaar was, maar gezegend met vele kinderen.

Zie je nu, mijn dochter, wat het betekent
- in de Goddelijke Wil te leven,
- het zaad van het natuurlijk kwaad te verliezen, dat geen eer en overwinningen, maar zwakheden, ellende en nederlagen met zich meebrengt!

Liefste dochter, luister naar het laatste woord van je mama.
Zij staat op het punt de Hemel binnen te gaan.
Ik kan niet blij zijn als mijn dochter niet in veiligheid is.
Vooraleer ik ga, wil Ik je mijn testament geven en je als bruidsschat
dezelfde Goddelijke Wil, die jouw Moeder bezat, achterlaten.

Deze Goddelijke Wil heeft mij zozeer begenadigd dat Ik hierdoor
- Moeder van het Woord werd,
- de Heerseres en de Koningin van Jezus' Hart en
- de Moeder en Koningin van allen ...

Liefste dochter, dit is de laatste dag van de maand, aan mij toegewijd.
Ik heb je met Moederliefde verteld
- wat de Goddelijke Wil in mij bewerkt heeft, het grootse dat Hij volbrengt,
- wat het betekent zich door Hem te laten beheersen, en ook
- over het zware kwaad van de menselijke wil.

Denk je dat dit alleen was om je een mooi verhaal te brengen?
Neen, neen. Als uw Moeder spreekt, wil Zij ook iets geven. In de gloed
van mijn Liefde en met elk woord, dat Ik sprak, heb Ik jouw ziel
vastgebonden aan het Goddelijk Fiat.

En Ik heb zonder ophouden de bruidsschat voorbereid, waarmee jij
rijkelijk, gelukkig en begiftigd met goddelijke Sterkte zal leven.

Liefste kind, nu ik op het punt sta te vertrekken, aanvaard mijn testament!
Moge jouw ziel het papier zijn, waarop ik schrijf met de gouden pen van
de Goddelijke Wil en met de inkt van mijn vurige Liefde. Dit alles zal het
grote geschenk van de bruidsschat bevestigen.

Gezegend kind, verzeker Mij nu dat jij je eigen wil nooit meer zal doen.
Plaats jouw hand op mijn moederlijk Hart en beloof mij, dat jij je wil in mijn
Hart opsluit. ... Ik zal hem meenemen naar de Hemel als een triomf ...

Lief kind, luister naar het laatste woord van je Moeder, die sterft van
zuivere Liefde. Ontvang mijn laatste zegen als het zegel van het Leven
van de Goddelijke Wil, dat ik in jou achterlaat. Hij zal voor jou een hemel
zijn, je Zon, je Liefde-zee en je oceaan van Genade.

Gedurende deze laatste ogenblikken wil jouw hemelse Moeder je in de

Liefde verdrinken en zichzelf in jou uitstorten. De voorwaarde is, dat jij belooft dat je liever wil sterven ... dan nog één enkele daad te verrichten met je eigen wil. Mijn kind, beloof me dit nu. (...)

De Koningin van de Liefde zegt: “Hoezeer verheug ik mij!

Ik kon het mij niet veroorloven over mijn Opname in de Hemel te vertellen zonder vooraf zeker te zijn dat mijn dochter op aarde verblijft in het bezit van de Goddelijke Wil.

Maar wees er zeker van dat ik je vanuit de Hemel niet verlaat en je niet als wees achterlaat. Ik zal je leiden in alles. *Aanroep mij, zowel in grote als in kleine noden. En ik ben onmiddellijk bij jou om je bij te staan als Moeder.*

Luister mijn lieve dochter: ik was ziek en zwak van Liefde.

Om de apostelen en ook mij te troosten zorgde het Goddelijke Fiat er op wonderlijke wijze voor dat alle apostelen, behalve één, zich rondom mij verzamelden op het ogenblik van mijn overgang naar de Hemel.

Het hart van allen brak en zij weenden bittere tranen. Ik troostte hen en beval hen op bijzondere wijze de jonge kerk aan. Ik gaf allen mijn moederzegen, die de Vaderliefde voor de zielen in hun hart plantte.

5. De Kroning van Maria, Koningin van Hemel en aarde.

Maria, de Moeder van God, wordt door haar Zoon gekroond tot Koningin van de Hemel. Dit veroorzaakt de grootste vreugde bij alle engelen en heiligen.

De Maagd Maria Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil - Dag 31

Mijn dierbare Zoon kwam en ging zonder ophouden van en naar de Hemel. Hij kon zijn mama niet meer missen. Ik ademde mijn laatste ademtocht uit in de oneindigheid van de Goddelijke Wil, uit zuivere Liefde. En mijn Zoon ontving mij in zijn Armen en bracht mij naar de hemel in het midden van de koren van de engelen die hun Koningin huldigden.

De Hemel liep leeg en allen kwamen mij tegemoet. Allen juichten mij toe. Als zij mij zagen waren zij in vervoering en vroegen zich af in koor: „Wie is degene die uit het ballingsoord komt, volledig steunend op haar Heer? Zij is zo mooi, zo heilig, de konings scepter in haar hand.

En haar Grootheid is zo subliem dat de Hemelen zich buigen om haar te ontvangen!” Geen enkel andere mens betrad ooit deze hemelse regionen,

zo getooid en bevallig, zo voortreffelijk en machtig.
God zelf vond in haar zoveel welgevallen dat zij boven alle mensen en engelen verheven werd. “

Mijn dochter, wil je weten wie degene is die de ganse Hemel toejuicht?

Ik ben het, die nooit mijn eigen wil deed.

De Goddelijke Wil woonde in zo'n volheid in mijn ziel, dat Hij de mooiste hemelen, de meest glanzende zonnen, zeeën van Schoonheid, Liefde en Heiligheid in mij kon uitbreiden. En met deze kon ik aan allen Licht, Liefde, Heiligheid schenken en allen en alles in mijn Hemel insluiten.

*Zo grote Wonderen waren het Werk van de Goddelijke Wil,
die in mij werkzaam was.*

Ik was de enige mens die in de Hemel binnenkwam

- die de Goddelijke Wil zo vervuld had als dit in de Hemel gedaan wordt,
- en die zijn Rijk in mijn ziel gevormd had.

Toen allen in het hemelse hof mij zagen, werden zij van verbazing geslagen. Vol vreugde riepen zij uit:

Hoe mooi is zij! Alles is in haar aanwezig. Niets ontbreekt haar!

Tussen alle Werken van de Schepper is zij de enige die de ganse schepping in zich insluit.

Gezegende dochter, weet

dat dit het eerste Feest was dat in de Hemel

ter ere van de Goddelijke Wil gevierd werd,

Die zo grote wonderen in zijn schepsel bewerkt had.

Zo vierde het ganse hemelse Hof bij mijn intrede in de Hemel al het mooie en het grote dat het Goddelijk Fiat in een mens kan bewerken!

Sindsdien hebben deze feesten zich niet herhaald.

Daarom wenst je moeder zozeer

- dat de Goddelijke Wil op een absolute manier in de zielen regeert zodat Hij
- *zijn onschatbare Wonderwerken kan herhalen*
- *zijn heerlijke feesten kan hernieuwen.*

Inhoudstafel

DE HEILIGE ROZENKRANS	3
1. INLEIDEND GEBED.....	3
2. GEBEDEN IN DE ROZENKRANS.....	4
1. HET KRUISTEKEN:	4
2. HET Credo – DE GELOOFSBELIJDENIS.....	4
3. HET ONZE VADER	4
4. HET ‘WEES GEGROET MARIA’	5
5. HET “GLORIE AAN DE VADER”,	5
6. O MIJN JEZUS, (NA ELK TIEN TJE)	5
II. DE BETEKENIS VAN DE GEBEDEN IN DE ROZENKRANS	6
2. HET Credo – DE GELOOFSBELIJDENIS.....	7
3. HET ONZE VADER.	9
4. WEES GEGROET, MARIA	10
5. GLORIE ZIJ DE VADER, DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.....	11
6. AANROEPING NA TIEN ‘WEES GEGROET MARIA’	12
III. DE GEHEIMEN IN DE HEILIGE ROZENKRANS	13
I. DE BLIJDE GEHEIMEN	14
1. DE BOODSCHAP VAN DE ENGEL GABRIËL AAN MARIA	14
2. DE MAAGD MARIA BEZOEKT HAAR NICHT ELISABETH. JEZUS HEILIGT JOHANNES (DE DOPER) IN DE SCHOOT VAN ZIJN MOEDER.	16
3. DE GEBOORTE VAN HET KINDJE JEZUS TE BETHLEEM.	18
4. DE OPDRACHT VAN HET KINDJE JEZUS IN DE TEMPEL.....	21
5. JEZUS WORDT TERUGGEVONDEN IN DE TEMPEL.....	24
II. DE GEHEIMEN VAN HET LICHT.....	27
1. HET DOOPSEL VAN JEZUS IN DE JORDAAN.....	27
2. DE BRUILOFT TE KANA.....	30
3. DE PREDIKING VAN HET KONINKRIJK.....	34
4. DE GEDAANTEVERANDERING OP DE BERG TABOR	37
5. DE INSTELLING VAN DE HEILIGE EUCHARISTIE.....	41
III. DE DROEVIGE GEHEIMEN	44

1. DE AGONIE VAN JEZUS IN DE HOF VAN OLIJVEN.....	44
2. DE GESELING VAN JEZUS.....	48
3. JEZUS WORDT MET DOORNEN GEKROOND. HIJ WORDT VEROORDEELD TOT DE DOOD	56
4. JEZUS DRAAGT HET KRUIS NAAR GOLGOTHA	61
5. JEZUS WORDT AAN HET KRUIS GENAGELD. HIJ STERFT OP HET KRUIS. ...	67
IV. DE GLORIEVOLLE GEHEIMEN.....	80
1. DE VERRIJZENIS VAN JEZUS.....	80
2. DE HEMELVAART VAN JEZUS	84
3. DE NEDERDALING VAN DE HEILIGE GEEST	87
4. DE OPNAME VAN DE HEILIGE MAAGD MARIA IN DE HEMEL.	89
5. DE KRONING VAN MARIA, KONINGIN VAN HEMEL EN AARDE.	93
INHOUDSTAFEL	95